

Aviisi

Inhoud – Sisältö

Van het bestuur	1
Johtokunnalta	2
Het aantal Nederlanders in Finland	2
Nieuwe activiteit: Leer Nederland kennen	3
Uusi aktiviteetti: Tutustu Hollantiin	3
Azalea-tocht	3
Azalea-retki	4
Matti on mies	5
Midzomerfeest	6
Juhannusjuhla	7
Ilmoittautumislomake – Aanmeldingsformulier	8
Ophef over Petronella verbazingwekkend	9
Hälinä Petronellasta hämmästyttävää	9
De Petronella legende (slot)	11
Legenda Petronellasta (loppu)	13
Pysyvästi ja tilapäisesti maassa asuvat suomalaiset	15
Permanent en tijdelijk in Nederland wonende Finnen	15
Finse evenementen in 2001 – Suomalaistapahtumat vuonna 2001 ..	16
Dikter pa svenska – Gedichten in het Zweeds	17
Finland toegetreten tot het “Schengen”-akkoord	18
Suomi on liittynyt “Schengen”-sopimukseen	19
Het hart van Ajax	21
Ajaxin ydin	22
Heen en weer	24
Edestakaisin	25
Suomalaisten Naisten Päivät – ajatuksia ja vaikutelmia.	27
De Finse Vrouwendagen – impressies en gedachten.	28
Mededelingen – Tiedotuksia	30
Belangrijke adressen – Tärkeitä osoitteita	31
Colofon	32

AVIISI Jaargang 10 (2001) nr. 3
AVIISI Vuosikerta 10 (2001) nr. 3
ISSN 1566-8452

Dit is een uitgave van de vereniging Nederland–Finland
Tämä on Alankomaat–Suomi Yhdistyksen julkaisu.

Beste **Aviisi** lezers,

In dit stukje van het bestuur zou ik, bij wijze van afwisseling, wat gedachten over Finnen onder woorden willen brengen.

Een kennis van mij, een Nederlandse man, lifte door Finland naar Helsinki, nadat hij tijdens zijn studie stage in Noors Lapland had gelopen. Hij vertelde verbaasd hoe hij elke keer, wanneer hij met iemand meereed, werd uitgenodigd voor de sauna. Een uitzondering hierop was een chauffeur die zich excuseerde dat hij hem niet kon uitnodigen, omdat zijn sauna verbrand was. Het is grappig om je als Fin proberen voor te stellen hoe vreemd en misschien beangstigend zo een uitnodiging voor een buitenlander moet lijken. Maar als zo iemand bekend is met de Finse cultuur, begrijpt hij dat het gaat om de meest eerlijke Finse uitdrukking van vriendelijkheid, gastvrijheid. Het is een teken van vertrouwen.

Liisa Keltikangas-Järvinen heeft een boek, "Fin, ken jezelf" geschreven, waarin zij aan de hand van Finse spreekwoorden op zoek gaat naar het Finse volkskarakter. Behalve vriendelijkheid, gastvrijheid en betrouwbaarheid, worden zwijgzaamheid en een introverte levenshouding, als typische Finse eigenschappen gezien. Dit kan voor een buitenlander ook zo lijken, maar in werkelijkheid, als je de Finse gedachtengang beter leert kennen, kan dit gedrag zelfs logisch en begrijpelijk blijken te zijn. Zwijgzaamheid wordt omschreven als een teken van wijsheid, bedachtzaamheid, intelligentie en mannelijkheid. In plaats van over problemen te praten, voorkomt men ze door zelfcontrole. Het praten over eigen problemen, of die van de naaste familie, wordt niet passend gevonden en het sterk zichzelf op de voorgrond zetten, als ongewenst gedrag. Andere onderwerpen die in het boek behandeld worden zijn de controle over je eigen leven, zelfkennis, gevoelens en relaties, dit alles vanuit een Fins gezichtspunt.

Hoe men normen en waarden, zoals bijvoorbeeld onderdanigheid en bescheidenheid, verwoord in de zegswijzen, doet veelal ouderwets aan. Toch is het boek leuk en is het een soort ontdekkingsreis naar het begrijpen van je eigen gedrag en die van voorgaande generaties Finnen. Door je eigen oorsprong en cultuur beter te leren kennen is het ook mogelijk om jezelf beter te begrijpen. Als je trots bent op je komaf, kan je ook trots op jezelf zijn. Je kan het boek in de boekencollectie van de Vereniging Nederland–Finland vinden.

Minna Rätty

Kansikuva / Omslagfoto: KAJAANI

Kajaanin aseman on piirtänyt Gustaf Nyström ja se valmistui vuonna 1905. Jugendtyylistä rakenusta on jossakin vaiheessa laajennettu matalalla siipiosalla, mutta muuten sen ulkoasu on säilynyt alkuperäisenä. Sisäosat on osittain uusittu. Aseman koristelussa on käytetty paljon eläinaiheita, esim. krokotiilit katolla, ketut ikkunan piellissä). Alue: Bruno Granholmın suunnitelma asuinrakennus, makasiini, kaivo, puisto.

Het station van Kajaani is ontworpen door Gustaf Nyström en het in 1905 in gebruik genomen. Er is ooit een lage vleugel toegevoegd aan het station, dat in jugendstil gebouwd is. Verder is het van buiten origineel. Van binnen is het station gedeeltelijk gerenoveerd. Er zijn veel dierenmotieven gebruikt bij het decoreren van het station, bijv. de krokodillen op het dak, de vossen bij de raamkozijnen). Omgeving: woonhuis, ontworpen door Bruno Granholm, magazijn, bron, park.

(Lähde/Bron: Suomen rautatieasemat vuosina 1857-1920, Sirkka Valanto 1982)

Hyvät **Aviisin** lukijat,

Ajattelin vaihtelun vuoksi käsitellä tässä ”johtokunnalta”-artikkelissa muutamia ajatuksia suomalaisuudesta.

Eräs tuttavani, hollantilainen mies, liftasi opiskeluaikanaan työharjoittelunsa päätyttyä Norjan Lapissa, läpi Suomen Helsinkiin. Hän ihmetteli miten kyyditsijät esittivät lähes poikkeuksetta kutsun tulla saunomaan luokseen. Poikkeuksena oli kyyditsijä, joka pyyteli anteeksi kun ei voinut esittää kutsua koska hänen saunansa oli palanut. On hassua suomalaisena ajatella miten kummalliselta ja varmaan pelottavaltakin ulkomaalaisen näkökulmasta moinen pyyntö saattaa tuntua. Mutta jos suomalaista kulttuuria tuntee, ymmärtää että kyseessä on suomalaisen aidoin ystävällisyyden, vieraanvaraisuuden ja luottamuksen osoitus.

Liisa Keltikangas-Järvinen on kirjoittanut kirjan nimeltä ”Tunne itsesi, suomalainen”, jossa hän suomalaisten sananlaskujen avulla etsii suomalaista kansanluonnetta. Ystävällisyyden, vieraanvaraisuuden ja luotettavuuden lisäksi tyypillisenä suomalaisena luonteenpiirteenä pidetään puhumattomuutta ja itsensä korostamattomuutta. Joissakin tapauksissa ulkomaalaisen näkökulmasta katsottuna ne saattavat näyttää siltä, mutta todellisuudessa jos suomalaisen ajatusmaailmaan perehtyy paremmin, käytös saattaakin rueta tuntumaan järkevältä ja ymmärrettävältä. Sananlaskujen mukaan vähäpuheisuus on viisauden, harkinnan, älykkyyden ja miehisyyden merkki. Ongelmien puhumalla ratkaisemisen sijaan niiden syntyminen estetään kontrollin ja itsehillinnän avulla. Omien tai lähiperheen ongelmista puhuminen muille ei ole sopivaa eikä voimakas itsensä esiin tuominen kuulu hyvään käytökseen. Kirjassa suomalaisuutta koskien esiin tulevia muita aiheita ovat elämänhallinta, itsetunto, tunteet ja ihmissuhteet.

Sananlaskujen arvomaailma, kuten esimerkiksi nöyryys ja vaatimattomuus, tuntuvat vanhanaikaisilta. Silti suosittelen kirjaa koska sen avulla voi suomalaisena tehdä tutkimusmatkan omaan itseensä tai vanhempien sukupolvien tyypillisen suomalaisen käytöksen ymmärtämiseen. Omien juuriensa ja kulttuurin tuntemisensä kautta ihminen tuntee ja ymmärtää paremmin oman itsensä. Jos ihminen on ylpeä juuristaan, hän voi myös olla ylpeä itsestään. Kirjaa voi lainata Alankomaat-Suomi Yhdistyksen kirjakokoelmasta.

Minna Rätty

Het aantal Nederlanders in Finland

Sinds 1994 worden geen Nederlanders woonachtig in Finland bij de ambassade geregistreerd (Wet op Privacy). Het Finse bevolkingsregister (Väestörekisterikeskus) houdt dit echter wel bij, naar nationaliteit en moedertaal. De gegevens van individuele personen geeft men natuurlijk niet vrij, maar de gegevens van groepen mensen worden wel doorgegeven. Van hen kregen we de volgende gegevens:

Op 2 april 2001 woonden in Finland 626 Nederlanders, 484 mannen en 142 vrouwen. In Helsinki wonen 172, in Vantaa 34 en in Espoo 60 mensen met de Nederlandse nationaliteit. Wel zijn er nog een aantal Nederlanders die de Finse nationaliteit al of niet gedwongen hebben aangenomen. Voordat Finland tot de EU toetrad, was dat de enige mogelijkheid om hier werk te krijgen.

(Overgenomen uit Noorderlicht april 2001)

Nieuwe activiteit: Leer Nederland kennen

De Vereniging Nederland Finland gaat met de hieronder aangekondigde 'Azalea-tocht' een nieuwe activiteit introduceren: "Leer Nederland kennen".

De bedoeling is om één keer per jaar een kleine excursie te organiseren naar een bijzondere of kenmerkende plek in Nederland, met als doel om leuke, mooie en interessante kanten van dit land te laten zien en te leren kennen.

De eerste tocht wordt nu nog door één van de bestuursleden georganiseerd, maar wij hopen vooral op jullie tips. Wil jij ook zo een tocht of een mini-excursie organiseren, neem dan contact op met de secretaresse van de Vereniging, Mervi Harte-Leveelahti.

Uusi aktiviteetti: Tutustu Hollantiin

Alankomaat-Suomi -Yhdistys aloittaa 'Azalea-retkellä' uuden aktiviteettiohjelman: "Tutustu Hollantiin".

Tarkoitus on järjestää kerran vuodessa tutustumisretki Hollannille tyypilliseen, hauskaan, kauniiseen, erikoiseen ja mielenkiintoiseen, toisin sanoen: "kannattaa tutustua paikkaan".

Ensimmäisen tutustumisretken *Azalea-retken* järjestää Yhdistys, mutta vastaisuudessa toivomme saavamme vihjeitä myös jäseniltä. Haluaisitko myös sinä järjestää tutustumisretken tiettyyn kohteeseen, ota siinä tapauksessa yhteyttä Yhdistyksen sihteerin Mervi Leveelahti-Harteen.

Azalea-tocht

Voor de tuinliefhebbers en ook voor anderen, die wat moois willen zien, heeft de Vereniging een rondvaart, een *Azalea-tocht*, georganiseerd, in het Groene Hart van Holland in Boskoop.

Op zaterdag 2 juni om 11.00 uur starten wij de één uur durende rondvaart in een open boot onder begeleiding van een vakkundige gids. Voor het vertrek vragen wij u te verzamelen bij het VVV-kantoor aan het Reijerskoop 54. Zie de plattegrond op pagina 4. Daarnaast ligt ook het Boomkwekerijmuseum. Na het varen is het mogelijk een bezoek aan het Boomkwekerijmuseum te brengen. Daar kan ook koffie gedronken worden, op eigen kosten. Wie iets wil eten kan terecht bij het restaurant 't Keldertje, dat in het centrum ligt bij de Hefbrug op loopafstand van het VVV-kantoor.

Deze *Azalea-tocht* is echt de moeite waard! Het aantal plaatsen is beperkt, dus vragen wij u zich voor 28 mei aan te melden bij de secretaresse van de Vereniging, Mervi Leveelahti-Harte.

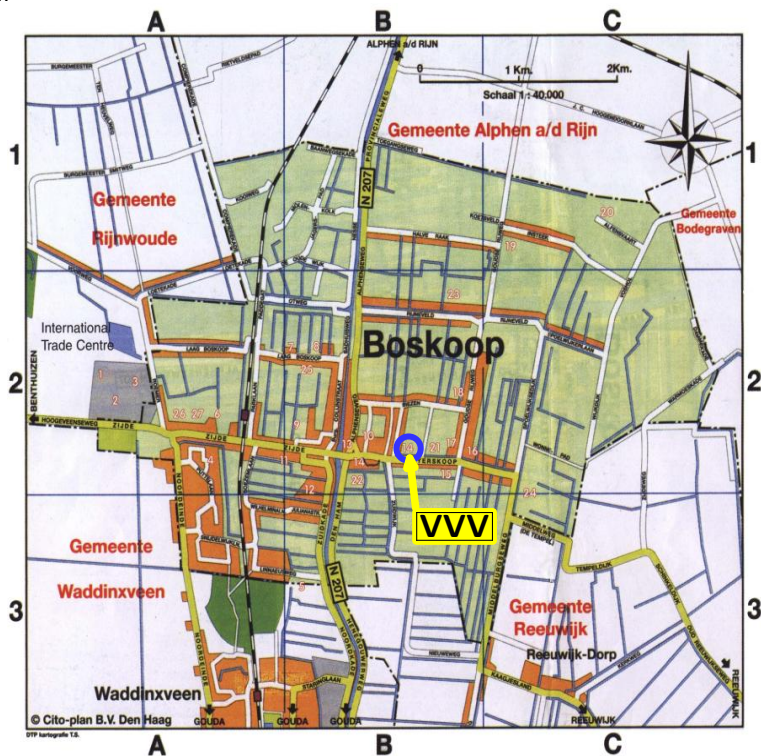
Azalea-retki

Puutarha-alan ystäville ja muillekin kauniista luonnosta pitäville järjestää Yhdistys veneristeilyn, *Azalea-retken*, Hollannin vihreässä sydämessä Boskoopissa.

Lauantaina 02.06. kello 11.00 lähemme tunnin kestäväälle risteilylle avoimessa veneessä asiantuntevan oppaan mukana. Kokoonnumme VVV-toimistolla Reijerskoop 54:ssä, katso alla kartasta. Toimiston vieressä sijaitsee myös puutarha-alan museo, johon on mahdollista tutustua veneristeilyn jälkeen. Siellä on tarjolla kahvia omaan laskuun. Lounasta haluavat voivat suunnata ravintola 't Keldertjeen, joka sijaitsee keskustassa sillan kupeessa kävelymatkan päässä museosta.

Azalea-retki on kokemisen arvoinen! Paikkoja on rajoitetusti, joten toivomme osanotosta ennakkoilmoitusta Yhdistyksen sihteerille Mervi Levelahti-Hartelle viimeistään 28.05. mennessä.

Matti on mies

Matti on mies. Se kävi kiistatta selväksi jo toissa kesänä Suomessa. Tarkkaan ottaen Savonlinnan Maximarketissa, kassoista vähän kosmetiikkaan päin. Siihen huulipunatelineiden juurelle oli parkkeerattu Auto.

Matti vietti sillä viikolla merkkipäiväänsä mökillä Mummin ja Ukin luona. Maxista oltiin etsimässä kakkutarpeita. Etsittiin mm. sitä yhtä kynttilää, jota naama kermassa puhaljetaan moneen kertaan eri kulmista useassa valokuvassa. Kassoille saavuttaessa Matti huomasi houkuttelevanvärisen, ison leikkiauton. Yksi pyöristä oli pari millia irti lattiasta. Jos Matti olisi saanut valita, hän olisi jäänyt Maxiin pyörittämään potkuauton pyörää koko kolmen viikon loman ajaksi. Yksivuotiskynttilästä viis.

Matilla ei ollut yhtään leluautoa. Siis siihen Suomen-lomaan asti. Mielileluja olivat pallot, kaiken kokoiset ja väriset ja kovuiset ja ääniset. Ja keittiön nurkkakaappiin kootut, särkymättömät tai sellaiseksi luullut puu- ja muovivehkeet. Ja paperikori sisältöineen. Sitten Matti tapasi Auton. Ja kesämökin puolattian.

Kotona Arnhemissa oli silloin vielä kokolatiamatto. Matti ei siis ollut vielä alkanut roiskia ympärilleen ("syödä itse") porkkanasosetta. Mikko-veljeä, joka päätti kymmenkuise-na osata "syödä itse", ei ollut vielä olemassa. Kesämökin puolattialla tutut esineet saivat uuden olemuksen: ne liukuivat! Jotkut jopa pyörivät! Yhtäkkiä Matilla oli huimaava kokoelma kulkuneuvoja: tuttipullon suojakorkki, Nijntje-haitarikirja, puupalikka, legolaatikko, legolaatikon kansi.

Mikko-veljen syntymää valmisteltaessa Matille sitten hankittiin nukenvaunut nukkeineen. Niissä mustasukaton Matti sai työnnellä omaa nukkevauvaansa Äidin työnnellessä pikkuveljeä. Ensitöikseen Matti poisti turhat esineet – heitti nuken syrjään. Tyhjät kärryt sopi kääntää kyljelleen ja alkaa pyörittää pyöriä.

Nyt, puolitoista vuotta myöhemmin, Matilla on edelleen hieno kulkuneuvovalikoima. Kotiin on vaihdettu leluauto- ja bamiroiskeidensiivoojaystäväillisempi laminaattilattia. Harmaa Ferrari, jonka Mummi hankki tuttipullon korkin tilalle, on saanut runsaasti seuraa. On paloautoja, rrakkoja (traktoreita), avovva-autoja (huomattavasti parempi nimitys kuin pick-upin korrekti suomalainen nimi avolavapakettiauto!), notsiautoja (nosturiautoja), mopoja (anteeksi, arvonnetuntevat moottoripyöränomistajat), lentokoneita, hekojoja (helikoptereita), jopa hekohekokoja (tosihienoja lentokoneita).

Maltan tuskin odottaa kesää – se on oleva näky kun Matti ajaa ajavan Ukin kanssa Ukin peräkärriyllistä minitraktoria. Pientä punaista traktoria käytetään tärkeiden raskaiden tavaroiden, kaljapullojen, halkojen, jäätelöpakettien, Ukin, siirtelemiseen mökkitentillä. Ja entäs sitten se Ukin peräkelkallinen moottorikelkka. Ja moottorivene! Ja se pienempi, ulkolaitamoottorillinen! Onko insinööriys piilevä, periytyvä ominaisuus?

Anu Brandon

Midzomerfeest

De Finse Zeemanskerk en de Vereniging Nederland–Finland organiseren weer het traditionele midzomerfeest op

zaterdag 23 juni 2001, van 17.30 tot 24.00 uur

in de Finse Zeemanskerk in Rotterdam.

Op het programma staat een gezellig samenzijn met een smakelijke barbecue en dansmuziek (ook Finse dansmuziek), verzorgd door het bekende **Herman Smous Trio**.

De kosten voor de avond bedragen voor leden van de Vereniging Nederland–Finland en de Finse Zeemanskerk f45,- per persoon en voor niet-leden f55,- per persoon. Kinderen van 7 t/m 12 jaar betalen f15,- per persoon en voor kinderen t/m 6 jaar is het gratis. Drankjes zijn voor eigen rekening.

Aanmeldingen vanaf 4 juni **telefonisch** bij de Finse Zeemanskerk. Het telefoonnummer van de Finse Zeemanskerk is ☎ 010–436.61.64 (tussen 10 en 14 uur of tussen 16 en 22 uur). Bevestig uw telefonische aanmelding schriftelijk uiterlijk op 15 juni, door het opsturen van het aanmeldingsformulier en uw betaling (cheque) naar de Finse Zeemanskerk. Er kan ook worden betaald met een Visa kaart (a.u.b. bij telefonische aanmelding aangeven: naam van de eigenaar van de kaart, het nummer van de kaart en de geldigheidsduur van de kaart) of door direct over te maken op de rekening van de Finse Zeemanskerk: ABN–AMRO 48.00.23.778 (Finnish Seamen's Mission, Rotterdam).

Er is ook gelegenheid om naar de **nieuwe sauna** te gaan. Van 17.30 tot 18.30 voor vrouwen, en na 18.30 voor mannen. Eigen handdoek meenemen!

Vanwege de beperkte ruimte, zijn wij genoodzaakt een reserveringslijst te hanteren op basis van volgorde van telefonische aanmelding. Er is maximaal ruimte voor 90 feestgangers.

Om 16.30 is er een midzomerkerkdienst.

Van harte welkom!

Adres: De Finse Zeemanskerk
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam

Juhannusjuhla

Suomen Merimieskirkko ja Alankomaat–Suomi -Yhdistys viettävät perinteistä juhannusjuhlaa

lauantaina 23. kesäkuuta 2001 klo 17.30 - 24.00

Ohjelmassa on perinteiseen tapaan miellyttävää yhdessäoloa, maukkaita grilliruokia ja tanssimusiikkia (myös suomalaista). Musiikista huolehtii tuttu **Herman Smous Trio**.

Illan hinta on Alankomaat–Suomi -Yhdistyksen ja Suomen Merimieskirkon jäsenille f 45,- hengeltä ja muille f 55,- hengeltä. Alle 7-vuotiaat lapset ilmaiseksi ja 7-12-vuotiaat maksavat f 15,- hengeltä. Juomat omaan laskuun.

Sitovat ilmoittautumiset Merimieskirkolle **puhelimitse**. Ilmoittautumisia vastaanotetaan 4.6. alkaen Merimieskirkon puhelinnumerossa ☎ 010-436.61.64 (klo 10.00–14.00 ja 16.00–22.00). Puhelun jälkeen ilmoittautuminen vahvistetaan lähettämällä ilmoittautumislomake ja maksamalla osallistumismaksu shekillä viimeistään 15.06. Maksun voi suorittaa myös Visa-luottokortilla ilmoittautumisen yhteydessä (tarvitsemme kortin haltijan nimen, kortin numeron ja voimassaoloajan) tai suoraan merimieskirkon tilille nr. ABN-AMRO 48.00.23.778 (Finnish Seamen's Mission, Rotterdam).

Naiset voivat mennä **uuteen saunaan** klo 17.30–18.30 ja miehet klo 18.30 jälkeen. Oma pyyhe mukaan!

Paikkavaraukset puhelimitse ilmoittautumisjärjestyksessä. Tilaa on vain 90 hengelle!

Juhannusjumalanpalvelus pidetään merimieskirkolla klo 16.30.

Tervetuloa!

Osoite: Suomen Merimieskirkko
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam

Ilmoittautumislomake – Aanmeldingsformulier

Ilmoittautumislomake juhannusjuhlaan Aanmeldingsformulier voor het midzomerfeest lauantaina 23. kesäkuuta 2001 / zaterdag 23 juni 2001

Ilmoituadu **ensin puhelimitse!** – Meldt u zich **eerst telefonisch** aan!

Nimi / Naam _____

Osoite / Adres _____

Puh. / Tel. _____

Henkilömäärä / Aantal personen:

_____ aikuista, jäsen / volwassenen, lid (à f 45,-)

_____ aikuista, ei jäsen / volwassenen, geen lid (à f 55,-)

_____ 7–12 v. lasta / kinderen 7–12 jaar (à f 15,-)

_____ alle 7 v. lasta / kinderen onder 7 jaar (ilmaiseksi / gratis)

Maksun yht. f _____ / Het bedrag, totaal f _____

- olen maksanut tilille ABN AMRO 48.00.23.778
heb ik betaald op de rekening ABN AMRO 48.00.23.778
- lähetän oheisena euroshekkinä / giromaksukorttina
betaal ik met bijgesloten eurocheque/girobetaalkaart
- maksan VISA-luottokortillani / betaal ik met mijn VISA-kaart

Kortin numero / Kaartnummer _____

Haltijan nimi / op naam van _____

Voimassaoloaika / geldig tot _____

Ilmoittautumislomake lähetetään **viimeistään 15.6** osoitteeseen:
Stuur uw aanmelding **uiterlijk 15 juni** naar:

Suomen merimieskirkko / De Finse Zeemanskerk
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
☎ 010-436.61.64 (🕒 10.00–14.00, 16.00–22.00)

Ophef over Petronella verbazingwekkend

Met belangstelling heb ik de verhalen over Petronella (voor mij Sylvia) van der Moer, gelezen. Ik kan daar nog iets aan toevoegen. Alhoewel het spannend is dat om haar heen een hele legende is opgebouwd, is zij toch een oplichtster geweest.

Ik heb de twijfelachtige eer gehad haar een paar maal te ontmoeten. Dit gebeurde ondermeer in een bar in Den Haag waar zij met een hockeyvriendje van mij was. Ik herinner mij dat zij indertijd, zo een 52 jaar geleden, een aantrekkelijk, knap meisje was, wat natuurlijk ook door de gouddelvers in Lapland was geconstateerd, en ongetwijfeld zag zij kans vele mannen om haar vinger te winden. Ik heb toen dat vriendje apart genomen en hem voor haar gewaarschuwd. Ik maakte in Finland namelijk mee dat zij het land werd uitgezet omdat zij, als ik het mij nog goed herinner, de hotelrekening bij Hotel Helsinki, wat nu niet meer bestaat, niet betaalde en betrapte werd in een ander hotel waar zij het zelfde spelletje wilde gaan spelen.

Mijn vader was indertijd de Nederlandse Ambassadeur in Finland en moest dit klusje klaren. Hij kwam met het verhaal thuis toen ik ook in Helsinki was. Ik herinner mij dat hij de Telegraaf belde om te vragen of zij als journaliste voor deze krant was gestuurd, wat zij beweerde en wat niet het geval was, maar zij wisten wel van haar bestaan af.

Mijn vriend wist wat er in Finland gebeurd was en vertelde dat Sylvia, zoals ze toen heette, niet erg op mijn vader was gesteld, maar mij wel graag nader wilde leren kennen. Daar kwam gelukkig niets van, omdat hij, met nog een ander hockeyvriendje, daarna samen met haar op vakantie ging naar Zuid-Frankrijk. Al na twee dagen was zij met de noorderzon vertrokken en had al hun geld meegenomen, zodat de heren berooid naar Nederland terug moesten keren. De consternatie was groot.

Zij heeft zich inderdaad zeer goed gewoerd bij de gouddelvers in Noord Finland waar zij gekookt schijnt te hebben en er voor te hebben gezorgd dat het de heren daar aan niets te kort kwam. Dat zij zou zijn overleden is mij niet bekend.

Dat er over zo een vrouwtje zo een ophef wordt gemaakt is verbazingwekkend.

W. van der Vlugt

Hälinä Petronellasta hämmästyttävää

Olen mielenkiinnolla lukenut Petronella (minulle Sylvia) van der Moeria käsittelyä artikkeleita. Voin lisätä asiaan vielä jotain. Vaikka onkin jännittävää, että hänestä on tullut legenda, hän oli kuitenkin huijari.

Minulla oli kyseenalainen kunnia tavata hänet pari kertaa. Tämä tapahtui mm. eräässä haagilaisessa pubissa, jossa hän oli yhden hockey-ystäväni kanssa. Muistan, että hän oli tuolloin, noin 52 vuotta sitten, viehättävä tyttö - minkä myös Lapin kullankaivajat epäilemättä olivat todenneet. Ja hän sai epäilemättä koukkuunsa monta miestä. Ollessani kahden kesken ystäväni kanssa varoitin häntä. Olin nimittäin ollut Suomessa, kun Sylvia - millä nimellä hänet tuolloin tunnettiin - karkoitettiin maasta. Jos oikein muistan, hän ei ollut maksanut Helsinki-hotellin (ei ole enää olemassa) laskua ja hänet saatiin kiinni toisesta hotellista, jossa hän yritti pelata samaa peliä.

Isäni oli tuohon aikaan Alankomaiden suurlähettiläs Helsingissä ja joutui hoitamaan Sylvian karkoituksen. Muistan, että hän soitti Telegraaf-sanomalehteen ja kysyi, oliko Sylvia

lähetetty lehden toimittajana Suomeen, niin kuin hän itse väitti, mutta mikä ei ollut totta. Lehden toimituksessa tiedettiin kylläkin hänen olemassaolostaan.

Ystäväni tiesi, mitä Suomessa oli tapahtunut ja kertoi, että Sylvia ei oikein pitänyt isästäni, mutta halusi kylläkin tutustua minuun paremmin. Siitä ei onneksi tullut mitään, koska ystäväni lähti sen jälkeen erään toisen ystäväni ja Sylvian kanssa lomalle Etelä-Ranskaan. Jo kahden päivän kuluttua Sylvia oli häipynyt jälkiä jättämättä vieden mukanaan kaikki rahat ja herrat palasivat puilla paljailla takaisin Hollantiin. Tyrmistys oli suuri.

Sylvia oli todellakin pidetty kullankaivajien keskuudessa Pohjois-Suomessa, missä hän näyttää keittäneen ja pitäneen huolen siitä, ettei miehiltä puuttunut mitään. Hänen kuolemastaan en ole kuullut mitään.

On hämmästyttävää, että tuollaisesta neitokaisesta tehdään tällainen numero.

W. van der Vlugt

(Käännös: Auli Snickers-Malinen)

Havermoutkoekjes

100 g boter
1½ dl suiker
2½ dl havermout
2 el room
3 el tarwebloem

Smelt de boter en voeg alle ingredienten toe.

Bedek een bakblik met bakpapier en leg daarop, niet te dicht op elkaar, bergjes van het mengsel. Goudbruin bakken op 150 °C.

Om ze een gebogen vorm te geven, neemt u de nog warme koekjes met een mes van het papier en laat ze op een fles afkoelen.

Kaurakeksit

100 g voita
1½ dl sokeria
2½ dl kaurahiutaleita
2 rkl kermaa
3 rkl vehnäjuhoja

Sulata voi ja lisää kaikki aineet.

Asettele lusikalla pieniä kasoja taikinasta leivinpaperilla vuoratulle uunipellille (ei liian lähekkäin!). Paista 150 °C:ssa kullannruskeaksi.

Irroita vielä lämpimät keksit varovasti veitsellä. Jos haluat kekseille kaarevan muodon, laita ne jäähtymään kyljellään olevan pullon päälle.

De Petronella legende (slot)

Na de het verschijnen van de vorige **Aviisi** heb ik nog een dossier met voor mij nieuwe gegevens over Petronella van der Moer gekregen van Jacqueline Maris van de VPRO, die in 1988 een radioprogramma over Lapland heeft gemaakt. Ik begrijp dat in die tijd de VPRO heeft overwogen een speciaal programma over Petronella te maken omdat zij in Finland een legende was geworden (zie ook **Aviisi** 2001-1 en **Aviisi** 2001-2) en er ook nog allerlei andere spannende zaken over haar zijn te vertellen. Deze gegevens waren afkomstig van de journalist Jaap Bouman, maar uiteindelijk is dit speciale programma niet gemaakt omdat het onmogelijk bleek haar te vinden.

Het radioprogramma uit 1988 over Lapland, waarin ook over Petronella wordt verteld, ontving ik ondertussen op cassettes van de heer van Albada uit Oranjewoud, die dit indertijd had opgenomen. Hierin wordt ondermeer een bericht voorgelezen uit het Haagsch Dagblad van 28 oktober 1949 waarin het volgende stond: "Inderdaad ben ik voor vijf jaar uit Finland geweest", zegt de blondgelokte goudzoekster. "Na een tijd zwerven was ik in het noorden terecht gekomen. Ik had gehoord dat er een goudzoekerskamp was en ze hadden me verteld dat ik er nooit zou kunnen komen. Nou, dat moeten ze niet tegen mij zeggen", lacht Petronella. "Dan ga ik juist. Maar dat was niet zo eenvoudig als het lijkt. Zevenhonderd kilometer heb ik gelopen en gevaren in kajaks". In werkelijkheid was dit minder dan 100 km, en heeft zij deze afstand afgelegd in het gezelschap van een Finse geoloog, maar natuurlijk is dit ook een flinke prestatie. Zij trokken door een moerassig, onbewoond gebied, waar zij ook nog een aantal rivieren moesten overzwemmen of doorwaden en zij hebben overnacht in de open lucht. Volgens het boek van Mauno Pyhtilä was het op een nacht zo koud dat ze bij de geoloog in de slaapzak is gekropen. Zij vertelde verder nog dat de politie haar had aangehouden omdat zij dachten dat ze een spionne was. "Maar ze waren erg aardig voor me en kwamen er achter dat ik onschuldig was en alleen wat anders wilde dan 's ochtends om negen uur naar het werk te gaan en 's middags om vijf uur weer thuis te komen". Dat het in werkelijkheid om het niet betalen van een hotelrekening van een maand in Helsinki ging, hield zij wijselijk voor zich.

Het stukje dat de heer van der Vlucht in deze **Aviisi** over Petronella heeft geschreven laat haar van een minder goede kant zien. De spannende, en ook een beetje geheimzinnige legende komt een beetje op de tocht te staan. Ik noteer ondermeer dat er eind 1951 in verschillende krantenartikelen gewag werd gemaakt van mogelijke oplichting van zakenmensen in Madrid door een zekere S. van der Moer. Het niet betalen van de hotelrekening in Finland lijkt in een bepaald patroon te passen. Hier staat tegenover dat zij door de goudzoekers op handen werd gedragen en in Finland de positieve herinneringen overheersen.

Om toch nog een beetje exotisch slot te geven aan deze stukjes over Petronella geef ik hier nog een beschrijving van haar reispatroon in de periode tussen 19 januari en 12 juni 1949, de dag dat zij voet aan wal stak in Turku. Blijkbaar heeft Jaap Bouman op de één of andere manier kans gezien aan haar paspoort uit die tijd te komen. Vermoedelijk reisde zij per trein omdat haar pas is afgestempeld bij grensplaatsen waar een spoorlijn loopt.

Op 19 januari 1949 krijgt Petronella onder de naam Sylvia Petronella Antoinetta van der Moer een paspoort op het Consulaat Generaal der Nederlanden voor Zweden in Stockholm. Zij ondertekent met S. van der Moer.

Sylvia van der Moer. – Kuva julkaistiin Helsingin Sanomissa 22. maaliskuuta 1951. Uutisessa kerrottiin Lapin kullankaivajien liiton päättäneen kutsua kesätöihin Sylva Petronellaksi kutsutun, vuonna 1949 Lemmenjoella toimineen sanomalehtinaisen, jolla oli jäänyt maksamattomia velkoja. Petronella oli niiden vuoksi karkoitettu maasta viideksi vuodeksi. Seuraavan päivän lehdessä kuitenkin kerrottiin, että Sylvia Petronella oli aikeissa palata maahan vasta 1952 olympialaisten ajaksi.

Sylvia van der Moer.

Deze foto verscheen in de Helsingin Sanomat van 22 maart 1951. Er werd bericht dat de Lapse goudzoekersorganisatie had besloten Sylvia Petronella, de journaliste die in het jaar 1949 in Lemmenjoki had verbleven en waar zij onbetaalde schulden had achtergelaten, uit te nodigen voor zomerwerk. Petronella was vanwege deze schulden voor vijf jaar uit het land verbannen. De volgende dag werd echter in de krant verteld dat Petronella pas van plan was in 1952 terug te komen tijdens de Olympische Spelen.

Het is niet duidelijk waarom zij een nieuw paspoort aanvraagt. Wat is er met haar oude paspoort gebeurd? Bovendien krijgt zij een vergunning voor een retourreis van Zweden naar Zwitserland. Zij moet terug zijn (of vertrokken zijn?) vòòr 19 april 1949. Op 24 januari reist ze via Helsingborg en Helsingør naar Denemarken en op 25 januari steekt zij bij Padborg de Deens/Duitse grens over. In Flensburg in Duitsland is een deviezencontrole. Vervolgens reist zij op 26 januari naar Frankfurt am Main waar zij op het Italiaanse Consulaat Generaal een vergunning krijgt voor een reis naar Italië en zij krijgt ook toestemming om te overnachten op de Brennerpas. Op 27 januari passeert zij de Oostenrijks/Duitse grens bij Kufstein en reist in één dag, via de Brennerpas, door naar Italië.

Op 27 maart passeert zij weer de Italiaans/Oostenrijkse grens bij de Brennerpas en op 28 maart de Oostenrijks/Duitse grens bij Kufstein. Op 31 maart reist zij Denemarken in, na eerst door een Britse officier in Duitsland gecontroleerd te zijn. Dan doet ze iets merkwaardigs. Of ze blijft een maand in Denemarken, of ze gaat ergens anders naar toe. Uit het paspoort is dit niet op te maken. Wel dat ze daarna weer Denemarken in reist op 20 april. Ze reist dan in één dag naar Zweden en passeert op 3 mei de Noorse grens. Vervolgens blijft zij een maand in Noorwegen en keert op 30 mei terug naar Zweden. Op 4 juni krijgt ze in Stockholm opnieuw toestemming voor een éénmalige reis naar Oostenrijk, geldig tot 15 juni. Maar in plaats van weg te gaan geeft ze een hoeveelheid levensmiddelen aan (om mee te nemen naar Finland?) en de zelfde dag krijgt ze van de Finse vreemdelingenpolitie een verblijfsvergunning tot 11 augustus 1949. Op 12 juni komt ze in Finland aan waar ze zo een drie maanden zal verblijven met alle gevolgen van dien.

Het is moeilijk te begrijpen wat zij precies in deze maanden voordat zij naar Finland ging, heeft gedaan en hoe zij aan het geld kwam om haar overnachtingen te betalen en met de trein te reizen. Zij beweerde journaliste te zijn, maar er is niets bekend over artikelen die zij in die periode geschreven zou hebben. Was zij alleen maar een avonturierster of misschien alleen maar iemand die niet van een regelmatig werkdag hield?

Op 21 maart van dit jaar stond Petronella tot mijn verbazing opnieuw vermeld in de Helsingin Sanomat (zie kader pagina 12). Het ging nu om een verwijzing naar nieuws van vijftig jaar geleden uit de krant van 21 maart 1951.

Dit was dus het slot, of niet?.

Arnold Pieterse

Legenda Petronellasta (loppu)

Viime **Aviisi**n ilmestymisen jälkeen sain vielä minulle uutta materiaalia Petronella van der Moerista Jacqueline Marisilta VRPO:sta, joka teki vuonna 1988 radio-ohjelman Lapista. Ymmärtääkseni VPRO harkitsi tuolloin erikoisohjelman tekemistä Petronellasta, koska hänestä oli tullut Suomessa legenda (kts. myös **Aviisi** 2001–1 ja **Aviisi** 2001–2) ja koska hänestä on kerrottavana kaikenlaisia muitakin jännittäviä tarinoita. Nämä tiedot tulivat toimittaja Jaap Boumanilta, mutta loppujen lopuksi tätä ohjelmaa ei tehty, koska näytti mahdottomalta löytää Petronella.

Olen tällä välin saanut Oranjewoudissa asuvan herra Van Albadan äänittämät kasetit vuoden 1988 Lappia käsittelevästä radio-ohjelmasta, jossa kerrotaan myös Petronellasta. Ohjelmassa luetaan mm. Haagsch Dagbladin 28.10.1949 päivätty artikkeli, jossa kerrotaan: “Minut on todellakin karkoitettu Suomesta viideksi vuodeksi”, vaaleahiuksinen kullankaivaja sanoo. “Kierreltyäni jonkin aikaa tulin pohjoiseen. Olin kuullut, että siellä oli kullankaivajien leiri ja minulle kerrottiin, etten koskaan pääsisi sinne. No, sellaistaahan minulle pitää sanoa”, Petronella nauraa. “Silloin minä vasta lähdenkin. Muttei se ollut niin yksinkertaista kuin miltä se kuulostaa. Kävelin seitsemänsataa kilometriä ja soudin kanooteilla.” Todellisuudessa matka oli alle 100 km, ja Petronella taittoi matkan suomalaisen geologin seurassa, mutta tietenkin tämä on melkoinen saavutus. He kulkivat läpi soisten, asumattomien alueiden, jossa heidän piti vielä ylittää muutama joki uimalla tai kahlaamalla ja he yöpyivät ulkona. Mauno Pyhtilän kirjan mukaan yhtenä yönä oli niin kylmä, että Petronella ryömi geologin makuupussiin. Petronella kertoi artikkelissa myös, että poliisi oli pidättänyt hänet luultuaan häntä vakoojaksi. “Mutta he olivat erittäin ystävällisiä ja huomasivat, että olin syytön ja halusin vain jotain muuta kuin mennä töihin aamuyhdeksältä ja palata kotiin viideltä.” Hän vaikei viisaasti siitä, että todellisuudessa oli kysymys kuukauden maksamattomasta hotellilaskusta Helsingissä.

Artikkeli, jonka herra Van der Vlugt on kirjoittanut tähän **Aviisin** antaa kuvan Petronellan vähemmän hyvästä puolesta. Jännittävä, ja myös vähän salaperäinen legenda, tulee kyseenalaiseksi. Huomaan mm. että vuoden 1951 lopussa eri lehtiartikkeleissa mainittiin erään S. van der Moerin tekemistä liikemiesten huiputuksista Madridissa. Hotellilaskun maksamatta jättäminen Helsingissä näyttää sopivan tiettyyn malliin. Tämän vastakohtana on, että kullankaivajat pitivät Petronellaa kuin kukkaa kämmenellä ja Suomessa ovat vallalla myönteiset muistot hänestä.

Saadakseni kuitenkin vielä hieman eksotiikkaa Petronellaa käsittelevien artikkeleiden viimeiseen osaan kuvaan tässä vielä hänen matkojaan aikavälillä 19.1.–12.6.1949 -päivään, jolloin hän saapui Turkuun. Ilmeisesti Jaap Bouman on jollain keinolla saanut käsiinsä Petronellan passin tuolta ajalta. Luultavasti Petronella matkusti junalla, sillä hänen passinsa on leimattu raja-asemilla, missä rautatie kulkee.

Petronella saa 19.1. Alankomaiden pääkonsulaatista Tukholmasta passin nimellä Sylvia Petronella Antoinetta van der Moer. Hän allekirjoittaa passin nimellä S. van der Moer.

On epäselvää, miksi hän on anonut uutta passia. Mitä hänen vanhalle passilleen tapahtui? Lisäksi hän saa luvan paluumatkaan Ruotsista Sveitsiin. Hänen tulee olla takaisin (vai lähtenyt?) ennen 19.4.1949. Tammikuun 24. Päivä Sylvia matkustaa Helsingborgin ja Helsingørin kautta Tanskaan ja 25.1. hän ylittää tanskalais-saksalaisen rajan Padborgin kohdalla. Flensburgissa Saksassa on valuuttatarkastus. Petronella jatkaa 26.1. Frankfurtiin, jossa hän saa Italian pääkonsulaatista matkustusluvan Italiaan sekä yöpymisluvan Brennerpasille. 27.1. hän ylittää Itävallan ja Saksan välisen rajan Kufsteinissa ja matkustaa yhdessä päivässä Brennerpasin kautta Italiaan.

Hän ohittaa 27.3. jälleen Italian ja Itävallan välisen rajan Brennerpasin kohdalla ja 28.3. Itävallan ja Saksan välisen rajan Kufsteinissa. 31.3. hän matkustaa Tanskaan oltuaan ensin brittivirkailijan tarkastettavana Saksassa. Sitten hän tekee jotain outoa. Hän joko on kuukauden Tanskassa tai hän menee jonkekin muualle. Tämä ei käy selville passista. Passista ilmenee kylläkin, että hän matkustaa 20.4. taas Tanskaan. Hän matkustaa yhdessä päivässä Ruotsiin ja ylittää 3.5. Norjan rajan. Sitten hän oleskelee kuukauden Norjassa ja palaa 20.5. takaisin Ruotsiin. 4.6. hän saa Tukholmassa uudelleen luvan matkustaa Itävaltaan. Lupa on voimassa 15.6. saakka. Mutta sen sijaan, että hän matkustaisi, hän ilmoittaa viranomaisille tietyn määrän elintarvikkeita (ottaakseen ne mukaan Suomeen?) ja samana päivänä hän saa Suomen ulkomaalaispoliisilta oleskeluluvan 11.8.1949 saakka. 12.6. hän saapuu Suomeen, jossa hän oleskelee kolme kuukautta.

On vaikea ymmärtää, mitä hän teki näiden kolmen kuukauden aikana ennen Suomeen saapumistaan ja mistä hän sai rahat yöpymisiin ja junalippuihin. Hän vannoi olevansa toimittaja, mutta hänen artikkeleistaan ei ole mitään tiedossa. Oliko hän vain seikkailija tai ehkä vain joku, joka ei pitänyt säännöllisestä työpäivästä?

Petronella oli 21.3.2001 hämmästykseni uudelleen Helsingin Sanomissa (sivu 12). Tällä kertaa kysymyksessä oli maininta viisikymmentä vuotta sitten ilmestyneestä lehden numerosta.

Tämä oli siis loppuosa, vai oliko...?

Sylvia Petronella van der Moer

Arnold Pieterse
(Käännös: Auli Snickers-Malinen)

Pysyvästi ja tilapäisesti maassa asuvat suomalaiset

Alankomaissa asui arviolta yli 3000 suomalaista. Joukko koostuu maahan avioituneista ulkomaalaisista, työnsä puolesta maassa asuvista rotaatiosiirtolaisista sekä maahan opiskelemaan tai matkailemaan tulleista. Suomesta Alankomaihin pysyvästi muuttaneet ovat pääsääntöisesti hyvin koulutettuja ja heistä noin 70% on naisia. Merkillie pantavaa on ikääntyvien määrän kasvu maassa pysyvästi asuvien keskuudessa.

Rotaatiosiirtolaisista tyypillisimpiä ovat suomalaisen yrityksen palvelukseen määrääjaksi Suomesta lähetetyt työntekijät. Uutena ja merimieskirkon kannalta haasteellisena ilmiönä voidaan pitää Suomen työvoimatoimistojen kautta Alankomaihin työskentelemään saapuneiden perheettömien nuorten aikuisten maahanmuuttoa. Esimerkiksi Tilburgin seudulle heitä tuli vuoden aikana useita kymmeniä; hyvin erilaisiin työtehtäviin aina teurastamotyöntekijöistä tietokoneenkokoajiin.

(Ote pastori Jussi Ollilan kirjoittamasta merimieskirkon toimintakertomuksesta, Johtoloista 2001-2)

Permanent en tijdelijk in Nederland wonende Finnen

In 2000 woonden in Nederland meer dan 3000 Finnen. Deze groep bestaat in hoofdzaak uit immigranten die vanwege een huwelijk met een Nederlander of Nederlandse naar Nederland zijn gekomen, en passanten, die tijdelijk voor hun werk of studie in Nederland verblijven. De groep Finnen die permanent naar Nederland zijn verhuisd, zijn over het algemeen goed opgeleid en bestaat voor 70% uit vrouwen. Wat ook opvalt is dat de groep ouderen onder deze immigranten aan het groeien is.

De Finnen die tijdelijk in Nederland verblijven zijn merendeels werknemers van Finse bedrijven die voor een bepaalde periode uitgestuurd zijn om in Nederland te werken. Een nieuw verschijnsel is dat er nogal wat alleenstaande, jonge volwassenen, via Finse arbeidsorganisaties, in Nederland komen werken, een groep waar de Finse Zeemanskerk in bijzondere mate aandacht aan besteedt. In de omgeving van Tilburg kwamen binnen een periode van een jaar enige tientallen Finse jongeren werken; de werkzaamheden zijn uiteenlopend en variëren van slachter tot computerdeskundige.

(Overgenomen uit het jaarverslag van de Finse Zeemanskerk, geschreven door dominee Jussi Ollila, dat is verschenen in Johtoloisto 2001-2; Nederlandse vertaling: Arnold Pieterse)

Finse evenementen in 2001 – Suomalaistapahtumat vuonna 2001

21.4.– 19.5.	Amsterdam (Galerie Nanky de Vreeze, L. Leidsedwardsstraat 198-200, ☎ 020–627.38.08); tentoonstelling van Hannu Väisänen • <i>Hannu Väisänen taidenäyttely</i>
17.5.– 26.8.	Antwerpen (Fins Cultureel Centrum, Italiëlei 69, ☎ +31–3–231.87.51); Hokos, Warma, Voloi. Tentoonstelling van tekeningen van Finse architecten uit hun studentenjaren • <i>suomalaisarkkitehtien piirustuksia opiskeluvuosilta</i>
28.5.	Rotterdam (Andreaskerk, Heer Vrankestraat 51); concert van “Viipurilaisen osakunnan laulajat” • <i>Viipurilaisen osakunnan laulajien konsertti</i>
29.5.– 17.6.	Luxemburg (Konschthaus beim Engel, 1, rue de la Loge, ☎ +352–46.61.88); tentoonstelling van Kaj Stenvall • <i>Kaj Stenvallin näyttely</i>
9.6.– 1.7.	Waregem (Cultureel Centrum De Schakel, Schakelstraat 8, ☎ +31–56–62.13.40); “Cultuur in het landschap”, fototentoonstelling van Tapio Heikkilä • <i>Tapio Heikkilän valokuvanäyttely</i>
14.6.	Utrecht (Vredenburg, ☎ 030–231.45.44); Utrechtsch Studenten Concert speelt o.a. de eerste Symfonie van Sibelius • <i>Utrechtsch Studenten Concert soittaa mm. Sibeliuksen ensimmäinen sinfonian</i>
16.– 22.6.	Rotterdam (Schouwburg, Schouwburgplein 25, ☎ 010–411.81.10); Poetry International Festival met o.a. Sirkka Turcka • <i>Poetry International Festivaaleilla mukana Suomesta Sirkka Turcka</i>
2.6.	Boskoop; Azalea-tocht van de Vereniging Nederland Finland • <i>Alankomaat–Suomi -Yhdistyksen Azalea–retki</i>
23.6.	Rotterdam (Finse Zeemanskerk/Suomen Merimieskirkko); midzomerviering van de Zeemanskerk en de Vereniging Nederland–Finland • <i>Merimieskirkon ja Alankomaat–Suomi -Yhdistyksen juhannusjuhla</i>
15.7.	Den Haag (North Sea Jazz Festival); Trio Töykeät
26.7.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 0900–8012); Australian Youth Orchestra o.l.v. Mikko Franck speelt muziek van Kerry, Tsjaikovsky en Moesorgsky • <i>Australian Youth Orchestra soittaa Mikko Franckin johdolla Kerryn, Tšaikovskin ja Musorgskin sävellyksiä</i>
–2.9.	Den Haag (Museum voor Communicatie, Zeestraat 82, ☎ 070–3307500); “Ik communiceer! ... en ontdek de wereld achter de mobiele telefonie, e-mail en internet”, tentoonstelling van Heureka, Vantaa • <i>Tiedekeskus Heurekan näyttely “Kommunikaatio”</i>
–2.9.	Apeldoorn (Gemeentelijk Van Reekum Museum, Churchillplein 2, ☎ 055–5219155); tentoonstelling “Half-om-half”; kunst-vee-geschiedenis met o.a. Kaisu Koivisto • <i>mm. Kaisu Koiviston töitä näyttelyssä “Half-om-half”</i>
15.9.	Finse tangoavond met Markus Allan • <i>suomalainen tangoilta Markus Allanin tahdittamana</i>
29.9.	Brussel; Eurofestival/Festival van Vlaanderen met o.a. Tempera quartet • <i>festivaaleilla mukana mm. Tempera quartet</i>
11.10.	Brussel (Musée des instruments de musique); Kantele concert • <i>kantelekonsertti</i>

Finse evenementen in 2001 – Suomalaistapahtumat vuonna 2001

11.10.– 8.11.	Amsterdam (Gallery van Zoetendaal); tentoonstelling van Marjaana Kella • <i>Marjaana Kellan taidenäyttely</i>
2.11.	Amsterdam (Melkweg); Rap-festival, uit Finland Finteligents • <i>Rap-festivaalit, Suomesta mukana Finteligents</i>
6.11.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 020–6718345); Katarina Karnéus zingt o.a. liederen van Sibelius • <i>Katarina Karnéus laulaa mm. Sibeliuksen lauluja</i>
30.11.	Rotterdam (De Doelen, ☎ 010–2171717); Het Rotterdams Philharmonisch Orkest o.l.v. Paavo Berglund speelt muziek van Schumann en Rachmaniov • <i>Rotterdam in kaupunginorkesteri soittaa Paavo Berglundin johdolla Schumannin ja Rachmaninovin musiikkia</i>
1.12.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 020–678345); Het Rotterdams Philharmonisch Orkest o.l.v. Paavo Berglund speelt muziek van Schumann en Rachmaninov • <i>Rotterdam in kaupunginorkesteri soittaa Paavo Berglundin johdolla Schumannin ja Rachmaninovin musiikkia</i>
2.12.	Rotterdam (De Doelen, ☎ 010–2171717); Rotterdam Young Philharmonisch speelt o.a. de symfonie nr. 2 in d van Sibelius • <i>Rotterdam Young Philharmonic soittaa mm. Sibeliuksen toisen sinfonian</i>
4.12.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 020–678345); Solveig Kringelborn zingt o.a. liederen uit op. 36 en op. 38 van Sibelius • <i>Solveig Kringelborn laulaa mm. Sibeliuksen lauluja</i>

Dikter pa svenska – Gedichten in het Zweeds

Sedan

Jag skall nog göra det
 sedan
 sedan da jag gjort allt
 det andra
 sedan skall jag nog
 göra det
 som jag alltid velat
 men allra först sa
 skall jag
 det ena och det andra
 och först sedan
 är det
 dags för sedan och
 sedan
 alldeles pa riktigt

Jag ville visst

Jag ville visst na
 bergets högsta topp
 men lade mig istället
 i hängmattan
 och slöt ögorna
 för att sedan drömma
 om lugnet efter
 stormen pa det
 öppna havet

Finland toetreden tot het “Schengen”-akkoord

Toetreden tot en omvang van het “Schengen”-akkoord

Finland, samen met de andere Noordse landen – Denemarken, IJsland, Noorwegen en Zweden – heeft visa en grenscontrole procedures op 25 maart 2001 in overeenstemming gebracht met het Schengen-akkoord. Het Schengen-gebied bestaat nu uit de bovengenoemde landen en alle andere lidstaten van de Europese Unie, met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk en Ierland.

Effecten van het Schengen-akkoord

Grenscontroles voor reizigers zijn afgeschaft voor al het verkeer tussen Schengen-landen. Als gevolg hiervan zullen grenscontroles voor al het verkeer tussen Finland en de andere Noordse landen, en voor het verkeer tussen deze landen en de landen die dit akkoord al eerder hebben ondertekend, worden afgeschaft. Voor reizigers die de externe grenzen van het Schengen-gebied passeren zal een gelijke procedure van grenscontrole worden toegepast. In overeenstemming met het Schengen-akkoord betekent verkeer dat de externe grenzen passeert zowel verkeer dat de grens op het land passeert als op zee, tussen een land dat het akkoord heeft ondertekend en een land buiten dit gebied. Dit geldt ook voor luchtverkeer tussen een land buiten het Schengen-gebied en een vliegveld in een Schengen-land.

Regels voor visa

Er heeft een harmonisering plaats gevonden met betrekking tot de Schengen-landen voor het aanvragen van visa zodat er een gemeenschappelijke lijst is voor landen waarvan de ingezetenen een visum moeten aanvragen om het Schengen-gebied te bezoeken en voor landen waar dit niet voor nodig is.

Visa

Een visum is een toegangsbewijs, uitgegeven voor reizigers, om het Schengen-gebied binnen te gaan en daar voor een korte periode te verblijven. Paspoorthouders van een land waarvoor een visum vereist is moeten in het bezit zijn van een visum wanneer zij het gebied van één of meerdere Schengen-landen binnenreizen. De regels voor het afgeven van visa zijn over het algemeen ook geharmoniseerd, zodat aanvragers van visa aan de zelfde verplichtingen hebben te voldoen en de zelfde bewijzen moeten overhandigen voor alle Schengen-landen. Er zijn alleen kleine verschillen met betrekking tot bijvoorbeeld uitnodigingen, de vereisten voor het levensonderhoud van de aanvrager, enz. Het visum geeft de eigenaar hiervan het recht om in één of meerdere Schengen-landen te verblijven gedurende de gehele periode of gedurende verschillende periodes dat het visum geldig is, maar niet langer zijn dan 90 dagen gedurende de zes maanden nadat hij of zij het gebied is binnengegaan. De eigenaar van het visum mag gedurende deze periode het gebied, éénmaal, tweemaal of meerdere malen binnengaan.

Het is belangrijk er rekening mee te houden dat een visum dat uitgegeven is door een bepaald Schengen-land het recht geeft om ook te reizen naar en te verblijven in ieder ander Schengen-land.

Het verlenen van een visum door een Schengen-land

Visa worden hoofdzakelijk uitgegeven door ambassades en consulaten van het land dat het hoofddoel is van de reis. Bijvoorbeeld, wanneer het de bedoeling is een zakenreis, een vakantiereis of een familiebezoek te ondernemen naar een ander Schengen-land, kunnen

de Finse ambassades of consulaten geen visum afgeven, zelfs wanneer de aanvrager via Finland naar dat land zou reizen. Indien er geen land is wat de hoofdbestemming is van de reis, kan de ambassade of het consulaat van het als eerste te bezoeken land het visum afgeven.

Effect op reizigers

Vanuit het oogpunt van de reiziger bekeken kan de uitbreiding van het Schengen-gebied gezien worden als een positieve ontwikkeling. Een visum dat is afgegeven door één ambassade of consulaat geeft het recht om in een gebied rond te reizen dat de gehele Europese Unie omvat en hierbij komt dan ook nog Noorwegen en IJsland. Het gebied omvat echter niet het Verenigd Koninkrijk en Ierland. De reiziger spaart zowel tijd als geld uit wanneer hij of zij alleen één visum nodig heeft om in het gehele Schengen-gebied te reizen. Er dient verder rekening mee gehouden te worden dat een verblijfsvergunning die is afgegeven door een Schengen-land de betreffende persoon het recht geeft andere Schengen-landen te bezoeken zonder visum. Maar er moet dan wel worden voldoen aan de algemene voorwaarden. Dit betekent dat een verblijfsvergunning de houder het recht geeft om niet langer dan 90 dagen gedurende zes maanden in een ander Schengen-land te verblijven. In dit geval komt de verblijfsvergunning overeen met een visum voor 90 dagen.

Voor meer informatie:

Ulkoasiainministeriön passi- ja viisumiyksikkö
(Ministerie van Buitenlandse Zaken, Passport and Visa Unit)
PL 176, 00161 HELSINKI
☎ +358-9-13.41.51 (Receptie)
📠 +358-9-13.41.56.84
🌐 oik-33@formin.fi

(Vertaald uit het Engels door Arnold Pieterse)

Suomi on liittynyt "Schengen"-sopimukseen

Schengen-säännöstön voimaantulo ja ulottuvuus

Suomi yhdessä muiden Pohjoismaiden Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kanssa on aloittanut Schengenin sopimuksien mukaisen viisumi- ja rajatarkastusmenettelyn 25.03.2001. Nyt Schengen-alue kattaa näiden maiden lisäksi Euroopan unionin jäsenvaltiot Iso-Britanniaa ja Irlantia lukuunottamatta.

Schengenin vaikutukset

Schengen-valtioiden välisessä liikenteessä on matkustajien rajatarkastukset poistettu. Siten rajatarkastukset poistuvat 25.3.2001 alkaen Suomen ja muiden Pohjoismaiden välisestä liikenteestä samoin kuin näiden maiden ja aikaisemmin Schengenin sopimukseen liittyneiden valtioiden välillä. Schengen-alueen ulkorajat ylittävässä matkustajaliikenteessä kaikki jäsenvaltiot soveltavat yhtenäistä rajatarkastusmenettelyä. Schengenin sopimusten mukaista ulkorajat ylittävää liikennettä on liikenne, jossa ylitetään Schengenin sopimukseen liittyneen ja sopimuksen ulkopuolisen valtion maa- tai meriraja. Ulkorajan ylittävää liikennettä on myös Schengenin sopimukseen liittyneen valtion lentokentälle sopimuksen ulkopuolisesta maasta saapuva lentoliikenne.

Viisumivelvollisuus

Schengenin sopimukseen liittyvät valtiot ovat yhdenmukaistaneet viisumivaatimukset siten, että jäsenvaltioilla on yhteinen luettelo viisumivapaista ja viisumivelvollisista maista.

Viisumi

Viisumi on matkailutarkoituksiin myönnetty lupa saapua Schengen-alueelle ja oleskella alueella lyhytaikaisesti. Viisumivelvollisen maan kansalaisella tulee olla viisumi matkustaessaan yhden tai useamman Schengen-valtion alueelle. Viisumin myöntämisen edellytykset on pääosin yhdenmukaistettu siten, että hakijan tulee täyttää samat vaatimukset ja esittää samat selvitykset hakiessaan viisumia minkä tahansa Schengen-valtion edustustosta. Vähäisiä kansallisia poikkeamia voi esiintyä esimerkiksi kutsujen, toimeentuloedellytysten arvioinnin, jne. suhteen. Viisumi oikeuttaa viisumin voimassaoloajan, kuitenkin enintään 90 päivän pituiseen oleskeluun yhtäjaksoisesti tai useammissa jaksoissa kuuden kuukauden aikana Schengen-alueelle saapumisesta yhdessä tai useamassa Schengen-valtiossa. Samoin viisumi voi oikeuttaa yhteen, kahteen tai useaan alueelle saapumiseen.

On tärkeätä muistaa, että yhden Schengen-valtion myöntämä viisumi oikeuttaa matkustamiseen ja oleskeluun kaikkien Schengen-maiden alueella.

Viisumin myöntävä Schengen-valtio

Viisumin myöntää ensisijaisesti matkan pääkohdemaan suurlähetystö tai konsulaatti. Jos esimerkiksi liike- tai lomamatka tai sukulaisvierailu suuntautuu toiseen Schengen-valtioon, ei Suomen suurlähetystö tai pääkonsulaatti voi myöntää viisumia, vaikka kohdemaahan matkustettaisiinkin Suomen kautta. Ellei tällaista pääkohdemaata ole, voi viisumin myöntää myös matkan ensimmäisen kohdemaan suurlähetystö tai konsulaatti.

Vaikutukset matkailijan kannalta

Matkailijan kannalta Schengen-alueen laajenemista voidaan pitää myönteisenä tekijänä. Yhdestä suurlähetystöstä tai konsulaatista saatavalla yhdellä viisumilla voi matkustaa alueella, joka käsittää koko Euroopan unionin alueen sekä Norjan ja Islannin, mutta johon Iso-Britannia ja Irlanti eivät kuulu. Matkailijalta säästyy sekä aikaa että rahaa, kun ei tarvitse useita, vaan ainoastaan yhden viisumin koko Schengen-alueella matkustamista varten. Lopuksi kannattaa vielä muistaa, että yhden Schengen-valtion myöntämällä oleskeluluvalla voi matkustaa toisten Schengen-valtioiden alueelle ilman viisumia. Yleisten maahantulon edellytysten (kohta Maahantulo) tulee tuolloinkin toteutua. Oleskelulupa oikeuttaa enintään 90 päivän pituiseen oleskeluun enintään kuuden kuukauden aikana. Oleskelulupa toimii tässä tapauksessa ikäänkuin henkilöllä olisi 90 päivän oleskeluun oikeuttava viisumi.

Lisätietoja:

Ulkoasiainministeriön passi- ja viisumiyksikkö

PL 176, 00161 HELSINKI

 +358-9-13.41.51 (vaihde)

 +358-9-13.41.56.84

 oik-33@formin.fi

Het hart van Ajax

Beiden zijn twintig jaar en misschien wel de jongste centrumverdedigers van Europa. Ze vullen elkaar blindelings aan. De extraverte Roemeen Cristian Chivu en de introverte Fin Petri Pasanen vormen het hart van het nieuwe Ajax.

Op de dag vòòr de uiteindelijke en langverwachte contractverlenging van Cristian Chivu, de duurst betaalde voetballer van Ajax, wordt nog snel een vragenlijstje onder zijn neus geschoven. De vragen gaan over zijn favoriete drank (water), speelfilm (Braveheart) en over zijn hobby (houd dat vakje maar leeg). Ook wordt Chivu natuurlijk gevraagd wie hij de beste voetballer van Nederland vindt. Niet Mark van Bommel, Mateja Kezman of Ruud van Nistelrooy, maar Petri Pasanen wordt genoemd. Daar moet Pasanen erg hard om lachen, zo serieus zijn die lijstjes immers niet.

De twee zijn vrienden, hoewel je dat ook weer niet moet overdrijven. Ze gaan gewoon goed met elkaar om. Pasanen werd door Chivu opgevangen toen hij in augustus in Amsterdam arriveerde. Hij kreeg ook hulp toen hij een huis zocht in de buurt van de Arena en dus niet in de stad. Pasanen is geen stadsmens. Hij woont nu in Buitenveldert.

Hoe vaak zitten Chivu en Pasanen niet op maandagavond naast elkaar op de tribune van De Toekomst. Kijken ze naar het tweede elftal. Het is een wonderlijk stel. De flamboyante Chivu, die voetbalt met een touwtje in zijn haar, en de opvallend onopvallende Pasanen. Chivu kan amper nog over straat gaan zonder te worden achternagezeten door haast-tekeningenjagers. Pasanen overkomt dat zelden en als het toch gebeurt, wordt meestal gevraagd of hij nu André Bergdølmo is^[1].

Twee mensen wier karakters meer verschillend zijn, tref je bijna niet. Vindt ook de trainer Co Adriaanse. “Chivu is emotioneel en extravert. Pasanen nuchter en introvert. Chivu neemt veel initiatieven. Pasanen is soberder. Chivu heeft duidelijk zuidelijk bloed. Dat zie je aan zijn uiterlijk, zijn uitstraling. Petri is een echte noorderling, ingetogen”. Voor het merendeel is er niets dan lof van Adriaanse en dat geldt niet alleen de verdedigende capaciteiten van de twee. “Beiden kunnen een goal maken met het hoofd. Beiden hebben ook een zeer goed schot, dat uitstekend te gebruiken valt bij vrije trappen. Ook hebben ze allebei een heel goede inspeelpass. Hoewel ik de die inspeelpass van Pasanen nog beter vind dan die van Chivu. De pass van Pasanen is sneller, strakker en dus beter. Chris heeft een goede trap, maar ziet het minder snel dan Pasanen.”

Adriaanse wil zelfs verder gaan. Hij heeft dan de Fin Sami Hyypiä meegemaakt bij Willem II voordat hij werd gekocht door Liverpool, maar Adriaanse denkt dat Pasanen zelfs beter kan worden dan Hyypiä. “Pasanen is technisch nog beter, hoewel Hyypiä in de lucht beter is. Ook is de handelingsnelheid van Petri hoger dan die van Sami.”

Moet je net tegen Pasanen zeggen. Hyypiä is zijn grote voorbeeld, met Jari Litmanen natuurlijk en de ijshockeyer Jari Kurri, hoewel die natuurlijk boven alle partijen staan. Dat Adriaanse hem beter acht dan Hyypiä, doet de Ajacied enigszins blozen. “Dat is de mening van de trainer”, klinkt het ingetogen.

Nu Chivu zijn contract heeft laten openbreken met een extra jaar, is Adriaanse verzekerd van “een voor Ajax ideaal centrumduo. Kijk alleen maar naar hun leeftijd. Beiden zijn pas twintig jaar. Een jonger centrumduo in Europa ken ik niet.”

[1] André Bergdølmo is een Noorse speler van Ajax, red.

Jaloezie is Pasanen vreemd, vooral als het gaat om Chivu. “Als ik jaloers was, zou het niet goed zijn voor het team. Ik moet juist blij zijn dat ik met hem mag samenspelen. Als ik het team wil helpen, moet ik zo veel mogelijk van hem proberen op te steken.”

Aan de druk die hem van buitenaf wordt opgelegd, denkt Pasanen niet. Hij wil genieten van het moment, van de kansen die hij krijgt van de trainer. “En een Fin die twijfelt, is natuurlijk geen Fin. Finnen beschikken over sisu,” zegt Pasanen. “Sisu staat voor een oerkracht van de Finse bosmensen. Vandaar dat heel Finland verbolgen is over de vele dopinggevallen. Doping in plaats van sisu, dat kan natuurlijk niet.”

Maar heeft Pasanen het over sisu, denkt hij aan de Tweede Wereldoorlog. “Dat de Finnen in staat waren de Russen een tijdje tegen te houden, had te maken met sisu. Nooit opgeven, niet wijken, dat is ook mijn motto.”

(Ingekorte tekst van Rim Voorhaar in “Het Parool” van zaterdag 17 maart 2001)

Ajaxin ydin

He ovat molemmat kaksikymmentä vuotta vanhoja ja ehkäpä Euroopan nuorimmat keskustapuolustajat. He täydentävät saumattomasti toisiaan. Romaniasta kotoisin oleva, ulospäin suuntautunut Cristian Chivu ja suomalainen, sisäänpäin kääntynyt Petri Pasanen muodostavat uuden Ajaxin ytimen.

Päivää ennen kuin Ajaxin parhaiten palkatun jalkapalloilijan Cristian Chivun sopimusta lopultakin pidennetään, tuodaan hänen eteensä vielä nopeasti kysymyslomake. Kysymykset koskevat hänen lempijuomaansa (vesi), lempifilmiään (Braveheart) ja lempiharastustaan (jätä kohta tyhjäksi). Chivulta luonnollisesti myös tiedustellaan, kuka hänen mielestään on Hollannin paras jalkapalloilija. Hän ei mainitse Mark van Bommelia, Mateja Kezmania tai Ruud van Nistelrooyta, vaan Petri Pasasen. Pasasta asia suuresti huvittaa, eiväthän nämä kyselyt niin vakavasti otettavia ole.

Chivun ja Pasasen välillä vallitsee ystävyys, jota ei ehkä kuitenkaan kannata liioitella. He vain tulevat hyvin toimeen keskenään. Chivu oli ottamassa vastaan Pasasta, kun tämä elokuussa saapui Amsterdamiin. Hän myös auttoi Pasasta tämän etsiessä itselleen asuntoa Arenan läheltä. Keskustaan Pasanen ei halunnut asettautua, koska ei ole kaupunki-ihmisiä. Hän asuu nyt Buitenveldertissä.

Chivu ja Pasanen nähdään usein maanantai-iltana istumassa vierkkäin De Toekomst in katsomossa seuraamassa kakkosjoukkueen

pelejä. Siinä vasta outo pari: keikaroiva Chivu, joka pelaa jalkapalloa naru hiuksissaan, ja huomiota herättävän huomaamaton Pasanen. Chivu voi tuskin kävellä kadulla ilman

kannoillaan seuraavia nimikirjoituksen pyytäjiä. Pasanen saa yleensä olla rauhassa, paitsi kun häneltä kysytään, onko hän mahdollisesti André Bergdølmo^[1].

Ei varmaan useinkaan löydy kahta ihmistä, joiden luonteet poikkeaisivat niin suuresti toisistaan. Tätä mieltä on myös valmentaja Co Adriaanse. "Chivu on luonteeltaan tunnepohjainen ja ulospäin suuntautuva. Pasanen taas on asiallinen ja sisäänpäin kääntynyt. Chivu toimii usein aloitteentekijänä. Pasanen on vaatimattomampi. Chivussa on selvästi eteläistä temperamenttia. Sen näkee hänen ulkomuodostaan ja olemuksestaan. Petri on aito pohjolan asukas, eli pidättyväinen." Enimmäkseen Adriaansen kuulee vain ylistävän näitä kahta pelaajaa, mikä ei koske ainoastaan heidän puolustustaitojaan. "He ovat kumpikin hyviä pääpelaajia. Heillä on kummallakin myös erinomainen potku, joka soveltuu hyvin vapaapotkuun. Samoin he kumpikin ovat hyviä syöttöpelissä, vaikka Pasanen on mielestäni syöttäjänä parempi kuin Chivu. Pasanen syöttö on nopeampi, varmempi ja siten parempi. Chrisin potku on hyvä, mutta hän ei näe tilanteita yhtä hyvin kuin Pasanen."

Adriaanse menee jopa pidemmälle. Hän on seurannut suomalaista Sami Hyypiää, joka pelasi Willem II:ssa, kunnes Liverpool osti hänet. Adriaansen mielestä Pasasesta voi tulla jopa parempi kuin Hyypiästä. "Pasasella on parempi tekniikka, vaikka Hyypiän pääpeli on toisaalta taidokkaampaa. Samoin Petrin pallon käsittely on nopeampaa kuin Samin."

Tästä kommentista Pasanen on erityisen mielissään. Hyypiä on hänen esikuvansa, samoin kuin tietysti Jari Litmanen sekä jääkiekkopelaaja Jari Kurri, vaikka he luonnollisesti ovat kaikkien yläpuolella. Se seikka, että Pasanen Adriaansen mielestä on parempi kuin Hyypiä, saa Ajax-pelaajan hieman punastumaan. "Se on valmentajan mielipide", hän sanoo vaatimattomaan tapaansa.

Nyt kun Chivu on jatkanut sopimustaan ylimääräisellä vuodella, on Adriaanse varmistanut "Ajaxille ihanteellisen keskustaparin. Katsokaapa vaikka heidän ikänsä; he kumpikin ovat vasta kaksikymmentä vuotta vanhoja. Euroopassa ei tietääkseni ole nuorempaa keskustaparia."

Kateellisuuten Pasanen ei sorru, ei etenkään Chivu:n suhteen. "Jos olisin kateellinen, ei se olisi hyväksi joukkueelle. Sehän on juuri minun onneni, että saan pelata hänen kanssaan. Minun on yritettävä oppia häneltä mahdollisimman paljon, jotta voin olla joukkueelle avuksi."

Pasanen ei ajattele ulkopuolelta tulevia paineita, jotka häneen kohdistuvat. Hän haluaa nauttia tästä hetkestä ja hänen valmentajalta saamista mahdollisuuksista. "Ja suomalainen, joka epäoi, ei tietenkään ole suomalainen. Suomalaisilla on sisua", sanoo Pasanen. "Sisulla takoitetaan suomalaisen metsäkansan alkuvoimaa. Siksi koko Suomi on tuotunut monista doping-tapauksista. Doping korvaamassa suomalaisen sisun; näin ei tietenkään saa käydä."

Kun Pasanen puhuu sisusta, hän samalla viittaa toiseen maailmansotaan. "Se että suomalaiset pystyivät tietyn ajan vastustamaan venäläisiä, johtui sisusta. Ei koskaan saa luovuttaa eikä väistyä, on minunkin mottoni."

(Lyhennelmä Rim Voorhaarin "Het Parool" -lehdessä lauantaina 17 maaliskuuta 2001 ilmestyneestä tekstistä)

(Käännös: Tiina van Leeuwen-Seppänen)

[1] André Bergdølmo on Ajaxin norjalainen pelaaja, toim. huomautus

Wie mij indertijd, na vier jaar Finland, gevraagd zou hebben of ik terug zou willen naar Nederland, had zeker een ontkennend antwoord gekregen. Geen sprake van teruggaan! Nu, zo een 15 jaar later, woon ik al weer 10 jaar in Nederland. Het kan verkeren en dat geldt ook voor "Frank uit het tulpenland" waar het in de laatste **Aviisi** over ging.

Net als hij heb ik mijn Finse Pirkko niet in Finland ontmoet, maar in het buitenland en net als hij ging ik vanwege haar in Finland wonen. Ik leerde de taal tamelijk vlot, had leuk werk, een mooi huis en er leek geen enkele reden om terug te gaan naar het jachtige Holland met zijn gestresste types.

Ik bedoel maar, het zegt niet alles zo een antwoord na pas vier jaar. En dat er weinig persoonlijke gevoelsuiting in het geciteerde artikel uit "Pohjalainen" te halen is betekent ook niet zo veel. Persoonlijke ontboezemingen worden in Finland niet zo gauw gegeven en er wordt ook niet zo naar gevraagd. Persoonlijke ontboezemingen kunnen leiden tot ongemakkelijke stiltes en daar zit niemand op te wachten. Niet dat men daar niet tegen stiltes zou kunnen overigens.

Waarom ben ik dan weer en zelfs met vrouw en kind naar Nederland gekomen na acht goede jaren in Finland? Voor een deel is dat om redenen van persoonlijke aard, voor een deel omdat teruggaan nog ging en dan is er natuurlijk de gelegenheid die de dief maakt. Op het eerste ga ik niet in omdat het niets te maken heeft met Finland of met Nederland, op het tweede wel. Het derde spreekt voor zichzelf: voor een gemengd paar is het makkelijker om van land te wisselen.

Van een buitenlander, van een allochtoon, wordt gevraagd in te burgeren. Ook in Finland waar die term toen nog onbekend was. Op subtiele en ook op een minder subtiele manier krijg je te verstaan dat je je moet aanpassen: dat je minder hard moet lachen, dat je je anders - meer formeel - moet kleden voor een gelegenheid, dat je geen ongepast initiatief moet tonen, dat je niet steeds je mening moet geven. En verder hoor je er nooit echt bij omdat je niet in dienst geweest bent, de op school geleerde versjes niet kent, geen studentenpet in de kast hebt liggen, enz.

In het begin is er zo iets als afstoting van het vaderland en een opzuigen en overwaarderen van het nieuwe land. In die eerste periode bezocht ik een avond van de Nederlandse Vereniging in Finland. Al snel besloot ik voorlopig niet bij die vreemde oude mannenclub te willen horen. Trage praters die er wat sullig uitzagen en beslist geen zelfbewuste indruk maakten. Net als allochtone mannen van de eerste generatie in Nederland. Die hebben dat ook vaak. Ze lopen er wel, maar zien eruit of zij niet gezien willen worden. En dat is wat er in de loop der jaren bijna ongemerkt met je gebeurt: je verkrumelt, raakt op de achtergrond.

Nooit eerder heb ik zoveel bescheidenheid geleerd als in Finland. Op zich niet zo een ramp natuurlijk. Je leert de taal wel spreken maar nooit echt goed. Je kunt geen woordgrapjes maken, gesteld dat de humor al hetzelfde zou zijn. Je kent de gebruiken na een tijdje, maar wordt toch betrapt op fouten. Je zegt niet zo veel meer. Kortom je bent en blijft een beetje tweederangs ook al heb je een aardige baan en wordt je gewaardeerd en zo. Je blijft een buitenlander, een buitenstaander, een beetje vreemd, sympathiek maar toch. Je bent vooral de meneer van die Finse mevrouw.

En wanneer dat allemaal met je gebeurt is in die eerste jaren ga je weer eens op een avond naar de Nederlandse Vereniging en ineens is het zo gek nog niet. Die mannen

liken niet zo sullig meer en zelf ben je ook trager gaan praten. Bovendien heb je samen van alles om op af te geven. Je burgert al aardig in. Je wordt zelfs actief in de club. En als een Nederlandse troubadour liedjes van Boudewijn de Groot zingt over het land van Maas en Waal rolt er een traan over je wang. Dat had je niet verwacht want je was eigenlijk wel blij weg te zijn uit dat volle rotland. Maar toch. En dan raak je bevriend met mensen met wie je in Nederland waarschijnlijk helemaal niet bevriend zou raken. Alleen maar omdat het Nederlanders zijn en zij met jou dezelfde gevoelens delen. Je met hun eigenlijk het best kan praten omdat je elkaar begrijpt en omdat hun vrouw op jouw vrouw lijkt en dezelfde soort koekjes bakt en ook een handdoek om haar haar wikkelt na de sauna. Zulke dingen scheppen een band.

Je bent inmiddels behoorlijk ingeburgerd en nog geen Fin maar ook geen echte Nederlander meer.

Is dat voldoende reden weer terug te gaan naar Nederland? Soms wel, vaak niet. Beslissingen neem je na de verschillende voors en tegens gewogen te hebben. En dan zijn er nog zo veel andere omstandigheden ook. Hoe oud ben je, heb je nog toekomst in Nederland, kan je een baan krijgen, heeft je vrouw toekomst in Nederland, hoe oud zijn de kinderen, gaan de kinderen al naar school, enz.

Wij zijn naar Nederland gegaan omdat er net een goed moment was. Als een paar dingen wat anders waren gelopen, woonden wij nog steeds in Finland. Want, enerzijds neem je beslissingen, anderzijds lijkt het soms dat de beslissingen voor je genomen worden.

Carel van Bruggen

Edestakaisin

Jos joku aikoinaan, asuttuani neljä vuotta Suomessa, olisi kysynyt minulta haluaisinko palata takaisin Hollantiin, olisin varmasti sanonut: ei, en halua. Ei puhettakaan paluusta takaisin! Nyt, noin 15 vuotta myöhemmin, olen asunut jo 10 vuotta Hollannissa. Näin voi käydä myös Frankille, tulppaanien maasta, josta viime [Aviisissa](#) kerrottiin.

Samoin kuin Frank, en tavannut suomalaista Pirkkoani Suomessa, vaan ulkomailla ja samoin kuin Frank, menin Pirkkoni vuoksi asumaan Suomeen. Opin kielen aika sujuvasti, minulla oli mukava työpaikka, kaunis koti eikä näennäisesti ollut mitään syytä palata takaisin kiireiseen Hollantiin stressattuine ihmistyyppineen.

Tällä tarkoitan, ettei vastaus neljän vuoden oleskelun jälkeen ole aina pitävä. Se seikka, ettei henkilökohtaisia tunteita juuri ilmaista, niinkuin "Pohjalaisesta" lainatussa artikkelissa mainittiin, merkitse paljoakaan. Henkilökohtaisten tunnustusten teko ei ole käypää Suomessa, eikä sitä juuri odoteta.

Henkilökohtaiset tunnustukset voivat saada aikaan epämiellyttävän hiljaisuuden eikä kukaan juuri pidä siitä. Vaikkei siellä hiljaisuutta pahana pidetäkään.

Miksi siis palasin takaisin Hollantiin, jopa vaimon ja lapsen kanssa, vaikka olin viettänyt kahdeksan hyvää vuotta Suomessa? Osaksi henkilökohtaisista syistä, osaksi koska paluu oli vielä mahdollista ja kuten usein käy: kun sattuu hyvä tilaisuus. Ensiksi mainittuun syyhyn en puutu sen enempää, koska sillä ei ole mitään tekemistä Suomen tai Hollannin kanssa, seuraava kylläkin. Kolmas syy on itsestään selvä: kansainvälisen parisukunnan on helpompi vaihtaa maata. Ulkomaalaiselta, vierasmaalaiselta, odotetaan sopeutumista, 'muuttumista kansalaiseksi'. Suomessa sitä vaadittiin jo siihen aikaan, jolloin tämä hollantilainen termi 'inburgeren' oli vielä tuntematon. Hienovaraisesti ja

myös vähemmän hienovaraisesti annetaan ymmärtää että ulkomaalaisen pitää sopeutua: nauraa vähemmän kovaa, pukeutua toisin - muodollisemmin - tilaisuuksiin, samoin liika oma-aloitteisuus on sopimatonta, kuten myös omien mielipiteiden toittaminen. Ja sen lisäksi on vielä vaikeaa saada kontaktia, koska en ole suorittanut asevelvollisuutta, en osaa koulussa opittuja värssyjä, minulla ei ole ylioppilaslakkaa, jne.

Alkutunnelmaan kuuluu jotain semmoista kuin isänmaasta erkaneminen en uusien kokeusten itseensä imeminen ja uuden maan yliarvostus. Alkuaikana kävin Suomessa asuvien hollantilaisten yhdistyksessä. Aika pian päätin olla liittymättä tuohon kummallisten vanhojen ukkojen klubiin. Vaikutelmani oli: hitaasti puhuvaa, hiukan typerännäköistä, heikon omanarvontunnon omavaa väkeä. Muistuttivat ensi polven ulkomaalaisia ukkoja Hollannissa. He muistuttavat toisiaan. Kun he kävelevät kadulla, tuntuu siltä kuin he eivät oikeastaan haluaisi näyttyä. Vuosien kuluessa minulle alkoi, huomaamatta, käydä samoin: rupesin murenemaan, jäämään taustalle.

En ole elämässäni koskaan ennen oppinut niin paljon vaatimattomuutta kuin Suomessa ollessani. Ei sinänsä mikään huono asia. Kielen oppii, muttei koskaan täydellisesti. Ei voi keksiä sanaleikkejä, olettaen että edes ymmärtäisimme saman sortin huumoria. Tavat käyvät tutuiksi, mutta kuitenkin joku aina huomauttaa virheistä. Juttu ei luista enää. Toisin sanottuna: olen hiukan toisen luokan kansalainen, huolimatta hyvästä työpaikasta ja arvostuksesta ja niin pois päin. Pysyn ulkomaalaisena, ulkopuolisena, hiukan kummallisena, sympaattisena, mutta kuitenkin. Olen ennenkaikkea sen suomalaisen rouvan mies.

Kun tämä kaikki oli tapahtunut niinä ensimmäisinä vuosina, menin taas kerran käymään Suomessa asuvien hollantilaisten klubille ja kas, ei se ollut enää niin kummallista. Eivät ne miehet olleetkaan niin tonttuja ja itsekin olin ruvennut puhumaan hitaammin. Päälle päätteeksi meillä kaikilla oli yhteistä haukuttavaa. 'Kansalaistuminen' meni jo hyvää vauhtia. Rupesin jopa toimimaan siinä klubissa. Ja kun Boudewijn de Groot laulaa alankomaalaisia balladeja, kyyneleet vierivät poskelle. Se oli vastoin odotuksia, sillä oikeastaan olin iloinen ettei tarvinnut asua siinä tupatentäydessä, inhottavassa maassa. Mutta kuitenkin. Ja sitten ystäväystyn ihmisten kanssa, joiden kanssa en tulisi tutuiksi Hollannissa. Ainoastaan koska he ovat hollantilaisia ja koska he jakavat samat tunteet kanssani. Puhe luistaa heidän kanssaan, koska heidän vaimonsa muistuttavat minun vaimoani ja heidän vaimonsa leipovat samanlaisia pikkuleipiä ja kiertävät saunan jälkeen pyyheliinan samalla tavalla päänsä ympäri. Nämä luovat keskinäisen siteen.

Ja niin olen mittavasti 'kansalaistunut' mutten vieläkään ole suomalainen, mutten myöskään enää aito hollantilainen. Ovatko nämä riittäviä syitä palata takaisin Hollantiin? Joskus ovat, eivät aina. Päätös syntyy punnitessa etuja ja haittoja. Ja sitten on myös taustalla vielä paljon muita vaikutteita. Kuinka vanha olen, onko minulla vielä tulevaisuutta Hollannissa, löydänkö työpaikan, onko vaimollani tulevaisuutta Hollannissa, minkä ikäiset lapset ovat, menevätkö jo kouluun, jne. Palasimme Hollantiin koska sattui juuri hyvä tilaisuus. Jos joku asia olisi mennyt toisin, asuisimme yhä Suomessa. Sillä toisaalta näyttää, että itse teet päätökset, mutta toisaalta taas vaikuttaa siltä, että päätös on tehty puolestasi.

Carel van Bruggen

(Käännös: Irma Schoemakers-Salkinoja)

Suomalaisten Naisten Päivät – ajatuksia ja vaikutelmia.

10-11.3 pidettiin taas vuosittainen kaikille suomalaisnaisille tarkoitettu viikonloppu. Tällä kertaa oli paikkana hotelli Cantharel Apeldoornin lähellä Ugchelenin pikku kylässä, aivan Veluwen tuntumassa. Osallistujia oli liki sata joka puolelta Hollantia aina Frieslannista Belgian rajalle asti. Saksastakin tuli mukaan suomalaisnaisten ryhmä ynnä yksi mies.

Hotellirakennukset muistuttivat mielestäni enemmän satujen suuria tattitaloja kuin kantarelleja. Taso oli hyvä, ja meille oli varattu hotellihuoneiden ohella tarpeeksi tiloja niin yhteisiin rientoihin kuin työpajoja varten. Ainoa haittapuoli oli, että happi uhkasi välillä loppua, koska kokoustilat olivat aika matalakattoisia, ja itsekullakin oli niin paljon puhuttavaa ja pohdittavaa. Onneksi oli ohjelmassa myös sauvakävelyä, jonka aikana veri alkoi kiertää, ja happeakin saatiin varastoitua.

Lauantai alkoi kuten aina iloilla tervehtimisillä, nimilappujen kiinnittämisillä ynnä muilla käytännön järjestelyihin liittyvillä asioilla. Valmistelukomitean puheenjohtaja Riitta Koskenniemi avasi päivät omaan tuttuun temperamenttiseen tapaansa. Ennenkuin ohjelma aloitettiin tutustuttiin tarjolla olevien suomalaisten lehtien ja käytettyjen kirjojen myyntipöytänsä. Oli taas mielenkiintoista lukemista tarjottavana. Onneksi itselläni ei ollut varakassia eikä -kassaa mukana, joten ostoskiusaus jäi. Esilläolevia kauniisti maalattuja suuria ja pieniä luonnokiviä oli myös hauska ihastella, samoin kuin tekstiilituotteita. Suomen luonto oli esillä naalin sukupuuttoon kuoleamisen uhkan muodossa. Tätä pikku petoa uhkaavat monet vaarat, ja siksi meidänkin huomioltamme ja raha- avustusta pyydettiin.

Naisten päivien tähdet esiintyivät lauantaina päivällä. Jo viime kerralta tutut Marco Bjurström ja Ritva Enäkoski olivat varta vasten Suomesta lentäneet pitämään esityksensä. Railakkaasti ja vauhdilla siinä käytiin läpi erilaisia viestintään ja ihmisten kanssakäymiseen liittyviä asioita. Marco on salskea nuorimies, nokkela tekstissään ja käänteissään. Ritva on kypsempi, pyöreä olemukseltaan ja joskus puheissaankin. Oli mukava seurata heidän yhteispeliään, johon liittyi paljon nokkelaa huulen heittoa ja hyvä esiintymisrutiini. Ei siinä valitettavasti ollut yleisöllä mahdollisuutta ajatusten vaihtoon, vaikka kysymyksiä ja kommentteja totta kai sai esittää. Mutta ajatukset ja mietteet saatiin esille, ja niitä saattoi sitten sunnuntaina tuoda esille ja pohtia erilaisten työpajojen aikana.

Myöhemmin lauantaina Marco veti vielä tanssitunnin. En itse osallistunut siihen, mutta tavatessani hikisiä ja hengästyneitä osallistujia, oletin, että kovasti siinä töitä tehtiin.

Iltapäivällä saatiin huoneiden avaimet, tutustuttiin uusiin huonekavereihin tai mentiin jo tutun kaverin kanssa kaisalossa ja mieli hyvänä lepäämään ja vaihtamaan kuulumisia. Päivällinen oli herkullinen, tunnelma hauska ja hieman juhmallinenkin. Pyöreät pöydät täyttyivät nopeasti hyvin hoidetuista ja kauniista kaikenikäisistä suomalaisnaisista. Puhke kävi ja suomenkieli soljuu.

Illan kohokohta oli Saksassa asuvien suomalaisten "Jukola"-teatteriryhmän esittämä moderni kansannäytelmä Akkaralli, kirjoittanut: Heikki Luoma. Ainekset ja aihe olivat kansannäytelmistä tuttu maalaisympäristö vallitsevine äitihahmoineen, tohvelisan-karipoikineen ja erilaisine, enemmän tai vähemmän viekoittelevine naistyyppineen. Modernia oli kännykkä, naispuolinen taksin kuljettaja ja kontaktipalvelu, josta saattoi suuren maailman tapaan tilata seksikkään daamin kotikäynnille. Kaikken tämän ympärille oli rakennettu hauska ja harmiton komedia, joka nauratti nokkeline rooliteksteineen, Näyttelijöiden innostusta oli myös hauska seurata, ja hyvin siinä esiinnyttiinkin. Tuli tässä

myös mieleeni, kuinka tärkeää olisi, että oma teatteriryhmämme "Pohjantähdet" saisi ohjaajan, jotta voisi myös esiintyä iloksemme naisten päivillä.

Sunnuntaiaamun ohjelma alkoi Suvi Ollilan aamun avauksella aiheena: "Pyhitä lepopäivä". Niitä pyhittämistapoja on itsekullakin useita. Yksi niistä on esimerkiksi tällainen yhteistapaaminen, jolloin itse voi päättää, kuinka antoisia tapaamisista ja kohtaamisista tulee. Sitten alkoivat ohjelmaan kuuluvat eriaiheiset työpajat, joissa oli tarjolla "jokaiselle jotakin". Sauvakävelyyn osallistuvilla oli oma reipas ohjaajansa, Ulla Ora-Nikulainen. Työpajojen aiheita olivat: musiikki ja laulu, vetäjänä Suvi Ollila, itsetutkiskelua, vetäjinä Helena Salomonson ja Eeva Kriek-Tuovinen, intuitiivinen piirtäminen Tessa Lausaksen johdolla, nimikilpien maalaamista Pirkko Ouwehand-Leppänen vetäjänä, ismagogia, vetäjänä Tuula Read, hieronta ja rentoutumista, vetäjänä Helinä Luttinen keskusteluryhmää johti Riitta Koskenniemi. Työpajan vetäjät olivat alansa ja aiheensa asiantuntijoita. Kiitokset heidän tarmolleen ja aiheisiinsa paneutumiselleen.

Toki oli ohjelmanumerojen välissä aikaa saunoa tai muuten vain olla, tai jutella kahvikupillisen tai viinilasillisen parissa. Osallistuminen oli koko ajan vapaaehtoista, mikä mielestäni lisäsi tällaisen yhteistapaamisen moniarvoisuutta. Jossain välissä ilmoitettiin arpajaisten voitot. Onnittelut tässäkin voittajille.

Lounaan jälkeen jatkettiin työpajatoimintaa, kunnes oli aika yhdessä päättää viikonloppu. Riitan johdolla kävimme lyhyesti läpi työpajaistunnot. Vetäjät saivat itsekukin käten taputukset ja viinipullon kiedottuna "Saunapyyhkeeseen". Sitten olikin aika koota kassit ja nyssykät, halata ja hyvästellä. Hakjoiden autoja alkoi ilmestyä parkkipaikoille. Kotimatka alkoi.

Kiitokset sponsoreille, kiitokset työryhmälle, kiitokset työpajojen vetäjille ja muille vierailijoille. Mutta ennen kaikkea kiitokset meille kaikille, yhteishengestä, osallistumisesta ja siitä lämpimästä ilmapiiristä, jonka yhdessä loimme. Sen muisto mielessä on mukava odottaa seuraavan vuoden Suomalaisia Naisten Päiviä.

Eeva Kriek-Tuovinen

De Finse Vrouwendagen – impressies en gedachten.

Op 10 en 11 maart werd weer het jaarlijkse weekend voor Finse vrouwen gehouden. Deze keer was de plaats hotel Cantharel in Ugchelen, dichtbij Apeldoorn aan de Veluwezoom. Er waren bijna honderd deelneemsters uit alle streken van Nederland, van Friesland tot vlakbij de Belgische grens. Ook uit Duitsland kwam er een vrouwengroep plus één man.

De hotelgebouwen leken mij meer op de grote boletenhuizen uit sprookjesboeken dan op cantharellen. De kwaliteit was goed, en naast de hotelkamers waren er genoeg zalen voor ons gereserveerd, zowel voor de gemeenschappelijke bijeenkomsten als voor de workshops. Het enige knelpunt was dat er in de vergaderzalen door de lage plafonds zuurstofgebrek ontstond, omdat iedereen zoveel te vertellen en te overdenken had. Gelukkig stond het stoklopen op het programma. Tijdens het lopen begon het bloed alweer te stromen, en de voorraad zuurstof werd weer bijgevuld.

Zaterdag begon als vanouds, met het vrolijke begroeten, het vastpinnen van de naamkaarten en andere praktische zaken. De voorzitter van het organisatiecomité, Riitta Koskenniemi, opende de 'Dagen' op haar bekende, temperamentvolle manier. Vóór het starten van het programma was er gelegenheid om te kijken naar de desk, waarop Finse tijdschriften en tweedehands boeken ter inzage en te koop lagen. Er was alweer veel

interessante lectuur aanwezig. Gelukkig had ik geen extra tas, noch extra geld bij me, dus de verleiding bleef uit.

Het was ook leuk om te kijken naar de verschillende met de hand beschilderde grote en kleine natuurstenen, evenals naar de textielproducten. De Finse natuur kreeg ook aandacht in verband met de dreiging dat de poolvos in Finland misschien zal uitsterven. Dit kleine roofdiertje wordt bedreigd door veel gevaren, en daarom werd er ons om aandacht en geld gevraagd.

De sterren van de vrouwendagen traden op zaterdagmiddag op. De van de vorige keer bekende Marco Bjurström en Ritva Enäkoski waren voor dit optreden speciaal vanuit Finland komen vliegen. Met vaart en veel plezier werden er verschillende aspecten van communicatie en contacten tussen mensen onderling doorgenomen. Marco is een fraaie jongeman, snel in zijn woorden en bewegingen. Ritva is rijper, rond in haar wezen, en soms ook met haar verhalen. Het was leuk om naar hun samenspel te kijken. Het bestond uit snelle kwinkslagen en uit een uitstekend geroutineerd optreden. Helaas had het publiek weinig gelegenheid tot uitwisselen van gedachten, al mocht je vragen stellen en commentaar geven. Maar de gedachten en meningen kwamen naar voren, en op zondag kon je deze gaan ventileren in de verschillende workshops.

Later op zaterdag gaf Marco nog dansles. Ik deed niet mee. Maar toen ik later zweterige, hijnende deelneemsters tegenkwam, concludeerde ik, dat er hard was gewerkt.

In de namiddag kregen we de kamersleutels, maakten we kennis met tot nu toe onbekende kamergenoten of gingen we al met de bekende maatjes vrolijk babbelend, tas onder de arm, naar de kamers om te rusten en te praten.

Het diner was smaakvol, de sfeer leuk en ook een beetje feestelijk. De ronde tafels waren snel bezet door de welverzorgde en mooie Finse vrouwen van alle leeftijden. Er werd veel gepraat en het Fins klaterde helder.

Het hoogtepunt van de avond was het optreden van het toneelgezelschap “Jukola” van de in Duitsland wonende Finnen. Het toneelstuk heette “Akkaralli”, geschreven door Heikki Luoma. Het was een modern plattelandsstuk. De onderwerpen en het thema van dit soort volkstoneel zijn de bekende overheersende moeder, een pantoffelheld van een zoon, en verschillende min of meer verleidelijke dames. De mobiele telefoon, de vrouwelijke taxichauffeur en het contactbureau deden modern aan. Van het contactbureau kon men, zoals in de grote wereld, een sexy dame voor een huisbezoek bestellen. Rondom dit alles had men een leuke en lichte komedie opgebouwd. Het was grappig en er waren leuke rollen. Het was ook fijn om te kijken naar het enthousiasme waarmee het toneelstuk zo goed gespeeld werd. Ik moest ook denken aan ons eigen toneelgezelschap “Pohjantähdet”. Het zou belangrijk zijn dat er een nieuwe regisseur gevonden wordt, zodat het ook op deze vrouwendagen voor ons zou kunnen optreden.

Het zondagochtendprogramma begon met de opening door Suvi Ollila, het thema was “Heiligt de Rustdag”. Dit kan op veel manieren. Bijvoorbeeld met deze ontmoetingsdagen, wanneer je zelf kan bepalen hoe diep en vruchtbaar de ontmoetingen en contacten worden.

Daarna begonnen de geprogrammeerde workshops, “voor elk wat wils”. Het stoklopen had een opgewekte begeleidster, Ulla Ora-Nikulainen. De onderwerpen van de workshops waren: “Muziek en zang”, begeleid door Suvi Ollila, “Zelfonderzoek” begeleid door Helena Salomonson en Eeva Kriek-Tuovinen, “Intuïtief tekenen” door Tessa Lausas, “Naamborden schilderen” door Pirkko Ouwehand-Leppänen, “Ismagogie” door Tuula Read, “Massage en onstspanning” door Helinä Luttinen en de “Discussiegroep” door

Riitta Koskenniemi. Alle 'workshopbegeleiders' waren deskundig op hun onderwerp en terrein. Hartelijk dank voor jullie energie en betrokkenheid.

Natuurlijk kon je tussen de bedrijven door naar de sauna of samen met anderen een kopje koffie of een glaasje wijn drinken. Deelname was steeds vrijwillig. Dat gaf naar mijn gevoel juist een belangrijke meerwaarde aan deze dagen. Er tussen door werden de loterijprijzen ook bekend gemaakt. Alle winnaars van harte gefeliciteerd.

Na de lunch gingen de workshops door tot het tijd werd om samen het weekend af te ronden. Onder leiding van Riitta werd er een rapportage gemaakt van de workshops. De begeleidsters kregen onder applaus een wijnfles gewikkeld in een saunadoek. En dan was er het moment om alle tassen en zakken te pakken, om elkaar te omhelzen en afscheid te nemen. De auto's met afhalers verschenen op de parkeerplaatsen. Men ging huiswaarts.

Alle dank aan de sponsors, aan het voorbereidingscomité, aan de workshopbegeleidsters en aan alle andere gasten. Maar vooral dank aan de deelnemers, vanwege het gemeenschappelijke gevoel, de teamgeest, en de door ons zelf gecreëerde warme sfeer. Met die herinneringen in gedachten kunnen we nu al vooruitzien naar de volgende Finse Vrouwendagen.

Eeva Kriek-Tuovinen

Mededelingen – Tiedotuksia

Tangoilta

Merkitse jo nyt kalenteriisi syksyn päätapahtuma: suomalainen tangoilta lauantaina 15.9.2001 Markus Allanın tango- orkesterin tahdittamana. Tärkempiä tietoja seuraavassa **Aviisi**ssa.

Suomen Benelux-instituutti, ☎ +32-3-231.87.51

Suomen suurlähetystö, ☎ 070-346.97.54

Tangoavond

Noteer nu al in je agenda het topevenement van het herfstseizoen: Finse tangoavond op zaterdag 15 september a.s. met het tango-orkest van Markus Allan. Meer informatie in de volgende **Aviisi** .

Fins Cultureel Centrum voor de Benelux, ☎ +32-3-231.87.51

Ambassade van Finland, ☎ 070-346.97.54

Vakantie op een onbewoond eiland in Finland?

Internet: 🌐 <http://personal.inet.fi/business/sari.deboer>

Belangrijke adressen – Tärkeitä osoitteita

In Nederland – Alankomaissa:

Finse Ambassade – Suomen Suurlähetystö
Groot Hertoginnelaan 16
2517 EG Den Haag
☎ 070–346.97.54

Finse Zeemanskerk – Suomen Merimieskirkko
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
☎ 010–436.61.64
🌐 <http://www1.tip.nl/users/t443109/>

Fins Verkeersbureau voor de Benelux – Matkailun Edistämiskeskus
☎ 020–671.98.76
🌐 <http://www.mek.fi/nl/>

Suomi-Seura r.y.
Secretariaat: Maire Muller-Rönkkö 📧 speco.muller@wxs.nl
Noorderdreef 196, 2152 AC Nieuw-Venep
☎ 0252–67.34.44
📠 0252–62.04.83
🌐 <http://www.suomi-seura.fi/>

Finse Zaterdagsschool – Suomalainen Lauantaikoulu	
Plaats – Paikka:	Informatie – Tiedustelut:
Suomen Merimieskirkko	Sinikka Holm-Autere 📧 fundall@wxs.nl
's-Gravendijksewal 64	Oude Rijksweg 54–56
3014 EG Rotterdam	4411 SG Rilland
☎ 010–436.61.64	☎ 0113–55.60.11

In Finland – Suomessa:

Nederlandse Ambassade – Alankomaiden Suurlähetystö
Pobox 886, 00101 Helsinki
Eteläesplanadi 24A, 00130 Helsinki
☎ +358–9–66.17.37
📠 +358–9–65.47.34

Suomalais-Hollantilainen Yhdistys r.y.	Nederlandse Vereniging in Finland
Sihteeri: Claire von Frenckel	Secretariaat: Marja Tuukkanen
Martankuja 7A, 02700 Kauniainen	Taavinharju 21 B 4, 02180 Espoo
☎ +358–9–59.33.36	☎ +358–40–519.04.47
📠 +358–9–59.25.35	📧 nedver@kolumbus.fi
📧 cvf@kolumbus.fi	🌐 http://www.kolumbus.fi/nedver/

Colofon

De Vereniging Nederland–Finland werd opgericht in het jaar 1923. **Aviisi** is het officiële kontaktorgaan van de Vereniging en verschijnt halverwege de oneven maanden, behalve in de maand juli. Leden van de Vereniging ontvangen **Aviisi** gratis. Naast het verenigingblad beschikt de Vereniging ook over een eigen homepage met actuele informatie omtrent evenementen, een agenda van Finse activiteiten, algemene informatie, een online versie van **Aviisi** etc.

Ledenadministratie,
advertenties &
secretariaat Mervi Leveelahti-Harte ☎ vnf@xs4all.nl
Dirk Gerhardstraat 34
3119 BT Schiedam
☎ 010–473.44.08 (ma: 09.00–12.00, di-do: 19.00–21.00)
☎ 010–473.36.08

Redactie & opmaak Aviisi: Joop Susan ☎ jgsusan@xs4all.nl
☎ 079–343.41.94
🌐 <http://www.xs4all.nl/~vnf/aviisi/>

Eindredactie Aviisi: Minna Rätty ☎ s.ruhe@tip.nl
Mezquitalaan 59, 1064 NS Amsterdam
☎ 020–610.38.63
Arnold Pieterse ☎ arnoldp@support.nl
Wilsonstraat 83, 2131 PM Hoofddorp
☎ 023–561.74.83

Homepage VNF: Hugo Benne ☎ hbenne@freeler.nl
Joop Susan ☎ jgsusan@xs4all.nl
🌐 <http://www.xs4all.nl/~vnf/>

Eindverantwoording: Het bestuur
Drukwerk: Drukkerij CombiWerk, Delft
Oplage: 800
Jaargang: 10
Jaar: 2001
Nummer: 3
ISSN: 1566–8452

Het bestuur van de Vereniging Nederland–Finland:

Voorzitter: Irma Schoemakers-Salkinoja, ☎ 070–346.73.62
Vice-voorzitter: —
Penningmeester: Harmen Strikwerda, ☎ 033–432.13.24
Reknr: 54.92.86.705, Verg Nederland Finland, Leusden
Secretaris: Marja Straver-Nevalainen
Leden: Arnold Pieterse, Anja Guldemonnd-Rautjärvi,
Sandra Buskens, Jasiu van Haarlem

Kopij voor **Aviisi** 2001–4 dient uiterlijk op 4 augustus 2001 in het bezit van het secretariaat van de Vereniging te zijn. Het kan op diskette of per e-mail aan het secretariaat ☎ vnf@xs4all.nl gezonden worden. Kopij kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: ASCII tekst, Wordperfect, Microsoft Word, RTF of PDF.

